

**ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/851 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА****от 30 май 2018 година****за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет <sup>(1)</sup>,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите <sup>(2)</sup>,

в съответствие с обикновената законодателна процедура <sup>(3)</sup>,

като имат предвид, че:

- (1) Управлението на отпадъците в Съюза следва да се усъвършенства и да се превърне в устойчиво управление на материалите, с цел да се опазва, съхранява и подобрява качеството на околната среда, да се опазва човешкото здраве, да се гарантира разумното, ефективното и рационалното използване на природните ресурси, да се насърчават принципите на кръговата икономика, да се увеличава използването на енергия от възобновяеми източници, да се повишава енергийната ефективност и да се намалява зависимостта на Съюза от вносни ресурси, като по този начин се осигуряват нови икономически възможности и дългосрочна конкурентоспособност. За да стане икономиката действително кръгова, е необходимо да се предприемат допълнителни мерки за устойчиво производство и потребление, чрез поставяне на акцент върху целия жизнен цикъл на продуктите по начин, който да позволява опазване на ресурсите и затваряне на кръга. По-ефективното използване на ресурсите би довело също така до значителни нетни икономии за предприятията, публичните органи и потребителите в рамките на Съюза, като същевременно се намаляват общите годишни емисии на парникови газове.
- (2) Подобряването на ефективността при използването на ресурсите и гарантирането, че отпадъците се оценяват като ресурс може да допринесе за намаляване на зависимостта на Съюза от внос на суровини и да улесни прехода към по-устойчиво управление на материалите и към модел на кръгова икономика. Този преход следва да допринесе за постигането на целите за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, посочени в стратегията „Европа 2020“, и да разкрие съществени възможности пред местните икономики и заинтересовани страни, подпомагайки същевременно увеличаването на полезните взаимодействия между кръговата икономика и политиките в областта на енергетиката, климата, селското стопанство, промишлеността и научноизследователската дейност, както и носейки ползи за околната среда, от гледна точка на емисиите на парникови газове, и за икономиката.
- (3) Целите, установени в Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета <sup>(4)</sup> за подготовката за повторна употреба и рециклирането на отпадъците, следва да се увеличат, за да отразяват по-добре стремежа на Съюза към преминаване към кръгова икономика.
- (4) Трябва да се гарантира съгласуваност между Директива 2008/98/ЕО и свързаните с нея законодателни актове на Съюза, като например Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета <sup>(5)</sup> и Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета <sup>(6)</sup>.

<sup>(1)</sup> ОВ С 264, 20.7.2016 г., стр. 98.

<sup>(2)</sup> ОВ С 17, 18.1.2017 г., стр. 46.

<sup>(3)</sup> Позиция на Европейския парламент от 18 април 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 22 май 2018 г.

<sup>(4)</sup> Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3).

<sup>(5)</sup> Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16).

<sup>(6)</sup> Регламент № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1).

- (5) Много държави членки все още не са доизградили необходимата инфраструктура за управление на отпадъците. Поради това е от основно значение да се определят ясни дългосрочни цели на политиката, за да се насочват мерките и инвестициите, по-специално като се предотвратява създаването на структурен свръхкапацитет за третиране на остатъчни отпадъци и блокирането на рециклируеми материали на по-ниските равнища на йерархията на отпадъците.
- (6) Битовите отпадъци представляват около 7 – 10 % от общия обем на отпадъците, образувани в Съюза. Въпреки това, този поток от отпадъци е един от най-сложните за управление, а начинът, по който се управлява, като цяло е добър показател за качеството на цялата система за управление на отпадъците в дадена държава. Предизвикателствата с оглед на управлението на битовите отпадъци произтичат от техния твърде сложен и смесен състав, непосредствената близост на образуваните отпадъци до гражданите, много голямата видимост в рамките на обществото, както и от тяхното въздействие върху околната среда и човешкото здраве. Вследствие на това, управлението на битови отпадъци изисква много сложна система, включваща ефикасна система за събиране, ефективна система за сортиране и подходящо проследяване на потоците от отпадъци, активно участие на гражданите и предприятията, инфраструктура, адаптирана към конкретния състав на отпадъците, и добре изградена система за финансиране. Като цяло държавите, които са разработили ефикасни системи за управление на битовите отпадъци, отбелязват по-добри резултати в цялостното управление на отпадъците, включително по отношение на постигането на целите за рециклиране.
- (7) Опитът показва, че независимо от разпределението на отговорностите за управлението на отпадъците между публичните и частните организации, системите за управление на отпадъците могат да допринесат за постигането на кръгова икономика и че решението относно разпределянето на отговорностите често зависи от географските и структурните условия. Правилата, установени в настоящата директива, позволяват съществуването както на системи за управление на отпадъците, при които общините носят общата отговорност за събиране на битовите отпадъци, така и на системи, при които тези услуги се възлагат на частни оператори, или всякакъв друг вид разпределение на отговорностите между обществени и частни организации. Изборът на система или евентуалната ѝ смяна остава отговорност на държавите членки.
- (8) Веществата на растителна основа от хранително-вкусовата промишленост и вече негодните за консумация от човека храни от неживотински произход, които ще се използват за хранене на животни през устата, следва, с цел избягване на дублиране на правилата, да не попадат в обхвата на Директива 2008/98/ЕО, ако съответстват напълно на законодателството на Съюза в областта на фуражите. Поради това Директива 2008/98/ЕО следва да не се прилага за тези продукти и вещества, когато са използвани като фуражи, и е необходимо обхватът на посочената директива да бъде пояснен съответно. Без да се засягат други разпоредби на Съюза, прилагани в областта на храненето на животните, страничните животински продукти, предназначени за употреба като фуражни суровини в съответствие с Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета<sup>(1)</sup>, вече са изключени от приложното поле на Директива 2008/98/ЕО, доколкото попадат в обхвата на друго законодателство на Съюза.
- (9) В Директива 2008/98/ЕО следва да се включат определения за „неопасни отпадъци“, „битови отпадъци“, „отпадъци от строителство и разрушаване“, „хранителни отпадъци“, „оползотворяване на материали“, „насипване“ и „схема за разширена отговорност на производителя“, за да се внесе яснота относно обхвата на тези понятия.
- (10) За да се гарантира, че целите за подготовка за повторна употреба и рециклиране се основават на надеждни и съпоставими данни и да се даде възможност за по-ефективен мониторинг на напредъка към постигането на тези цели, определението за битови отпадъци в Директива 2008/98/ЕО следва да съответства на определението, използвано за статистически цели от Евростат и от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), въз основа на което от няколко години държавите членки съобщават данни. Битовите отпадъци се определят като отпадъци от домакинства и отпадъци от други източници, като например търговия на дребно, администрация, образование, здравни услуги, настаняване, заведения за хранене и други услуги и дейности, които са подобни по естество и състав на отпадъците от домакинствата. Следователно битовите отпадъци включват, наред с другото, отпадъци от поддържането на паркове и градини, като листа, окосена трева и подрязани клони, и отпадъци от почистването на пазари и улици, като съдържанието на кошчетата за боклук и боклук, събран след метене, с изключение на материали, като пясък, камъни, кал или прах. Държавите членки трябва да гарантират, че отпадъците от големи търговски или промишлени предприятия, които не са сходни с домакинските отпадъци, не се включват в обхвата на битовите отпадъци. Отпадъците от производство, селско стопанство, горско стопанство, риболов, строителство и разрушаване, септични ями и канализационната система, третирането на отпадъчните води и излезли от употреба превозни средства са изключени от обхвата на битовите отпадъци. Битовите отпадъци трябва да се разглеждат като отпадъци, съответстващи на видовете отпадъци, включени в глава 15 01 и глава 20, с изключение на кодове 20 02 02, 20 03 04 и 20 03 06 от списъка на отпадъците, установени с

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията (ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр. 1).

Решение 2014/955/ЕС на Комисията <sup>(1)</sup> в редакцията, която е в сила към 4 юли 2018 г. Отпадъци, попадащи в обхвата на други глави от този списък, не трябва да се разглеждат като битови отпадъци, освен в случаите, когато битовите отпадъци се третираят и получават кодове, посочени в глава 19 от този списък. Държавите членки могат да използват съответните категории от този списък за статистически цели. Определението за битови отпадъци в настоящата директива се въвежда с цел определяне на обхвата на прилагане на целите за подготовка за повторна употреба и рециклиране и правилата за изчисляването им. То е неутрално по отношение на публичноправния или частноправния статус на оператора, който управлява отпадъците, и следователно включва отпадъци от домакинства и други източници, които се управляват от или от името на общините или пряко от частни оператори.

- (11) Тъй като определението за отпадъци от строителни дейности и разрушаване се отнася до отпадъци, които произтичат от строителство и разрушаване по принцип, то обхваща и отпадъците от строителни и ремонтни дейности от типа „направи си сам“ в частни домакинства. Отпадъците от строителство и разрушаване следва да се разглеждат като отпадъци, съответстващи на видовете отпадъци, включени в глава 17 от списъка на отпадъците, установен с Решение 2014/955/ЕС в редакцията, която е в сила към 4 юли 2018 г.
- (12) Следва да се въведе определение за „оползотворяване на материали“, което да обхваща форми на оползотворяване, различни от оползотворяването на енергия и различни от преработването на отпадъци в материали, които се използват като горива или други средства за генериране на енергия. То включва подготовката за повторна употреба, рециклирането и насипването и други форми на оползотворяване на материалите, като например преработването на отпадъци във вторични суровини за инженерни цели при строителството на пътища или друга инфраструктура. В зависимост от конкретните фактически обстоятелства, преработването може да отговаря на определението за рециклиране, ако използването на материалите се основава на надлежен контрол на качеството и отговаря на всички съответни стандарти, норми, спецификации и екологични и свързани със защитата на човешкото здраве изисквания при конкретната употреба.
- (13) Следва да се въведе определение за „насипване“, за да се изясни, че става въпрос за дейност по оползотворяване на подходящи неопасни отпадъци за целите на възстановяване в изкопни зони или за инженерни цели в ландшафтното устройство. Отпадъците, използвани за насипване, следва да бъдат строго ограничени до количеството, което е действително необходимо за постигането на тези цели.
- (14) Следва да се въведе определение за „схема за разширена отговорност на производителя“, за да се изясни, че става въпрос за набор от мерки, предприети от държавите членки, с които производителите се задължават да поемат финансова или финансова и организационна отговорност за управлението на отпадъци като етап от жизнения цикъл на продукта, включително за операциите по събиране, сортиране и третиране. Това задължение може да включва и организационна отговорност и отговорност за допринасяне за предотвратяването на образуването на отпадъци, както и за многократната употреба и рециклиране на продуктите. Производителите на продукти могат да изпълняват задълженията съгласно режима на разширена отговорност на производителя самостоятелно или колективно.
- (15) С цел постигане на целите, установени в Директива 2008/98/ЕО, държавите членки следва да използват икономически инструменти и други мерки за създаването на стимули за прилагане на йерархията на отпадъците, като посочените в приложение IVa, които включват, наред с другото, такси за депониране и изгаряне, схеми за принципа „платиаш повече, ако изхвърляш повече“, улесняване на даряването на храни, стимули за местните органи или други подходящи инструменти или мерки.
- (16) С цел насърчаване на устойчивото използване на ресурсите и промишлената симбиоза, държавите членки следва да предприемат подходящи мерки за улесняване на признаването като страничен продукт на дадено вещество или предмет, които са резултат от производствен процес, чиято основна цел не е производството на това вещество или предмет, ако са спазени хармонизираните условия, определени на равнището на Съюза. На Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема актове за изпълнение за определяне на подробни критерии във връзка с прилагането на статуса на страничен продукт, като се дава приоритет на съществуващи и възпроизводими практики на промишлена симбиоза.
- (17) За да се предостави по-голяма сигурност на операторите, действащи на пазарите на вторични суровини, при определянето дали веществата или предметите са със статус на отпадък или не и за да се насърчават еднакви условия на конкуренция, е важно държавите членки да предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че отпадъците, които са преминали през дейност по оползотворяване, престават да се считат за отпадъци, ако отговарят на всички условия, установени в член 6, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО, изменена с настоящата директива. Тези мерки могат да включват приемането на законодателство за транспониране на тези условия, подкрепено от процедури за тяхното изпълнение, като например установяване на материални и специфични за съответното приложение критерии за определяне на статус „край на отпадъка“, документи с насоки, решения за всеки конкретен случай и други процедури за специфично прилагане на хармонизираните условия, установени на равнището на Съюза. Тези мерки следва да включват разпоредби за прилагане с цел удостоверяване, че отпадъците, които вече не се считат за отпадъци в резултат на оползотворяване, отговарят на изискванията на правото на Съюза в областта на отпадъците, химическите продукти и продуктите, като се дава по-специално приоритет на потоците от отпадъци, които представляват по-висок риск за човешкото здраве и за околната среда поради своя характер и обем,

<sup>(1)</sup> Решение 2014/955/ЕС на Комисията от 18 декември 2014 г. за изменение на Решение 2000/532/ЕО, отнасящо се за списъка на отпадъците съгласно Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 370, 30.12.2014 г., стр. 44).

на тези отпадъци, които подлежат на иновативни процеси на възстановяване, или на отпадъците, които се оползотворяват за по-нататъшна употреба в други държави членки. Мерките могат също да включват определянето на изискване към операторите, оползотворяващи отпадъци или притежаващи оползотворени отпадъчни материали, за доказване на спазването на условията, установени в член 6, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО, изменена с настоящата директива. За да се предотврати незаконен превоз на отпадъци и да се повиши осведомеността сред държавите членки и икономическите оператори, трябва да има повече прозрачност относно подхода на държавите членки към статуса за край на отпадъка, по-специално за техните решения за всеки конкретен случай и резултата от проверката от страна на компетентните органи, както и за конкретните опасения на държавите членки или компетентните органи, относно определени потоци от отпадъци. Държавата членка продължава да бъде единствено отговорна за окончателното определяне на това дали са изпълнени условията, установени в член 5 или член 6 от Директива 2008/98/ЕО, изменена с настоящата директива, въз основа на цялата относима информация, предоставена от притежателя на материалите или отпадъците.

- (18) На Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на подробни критерии относно прилагането на статуса за край на отпадъка. В този контекст следва да се разгледат специфични критерии за край на отпадъка, най-малкото за инертни материали, хартия, автомобилни гуми и текстил.
- (19) Прилагането на правилата относно страничните продукти или относно статуса за край на отпадъка не следва да засяга други разпоредби на правото на Съюза, и по-специално членове 28 и член 50, параграфи 4а и 4б от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета <sup>(1)</sup> относно превози на отпадъци, законодателството относно химикалите и законодателството относно пускането на пазара на определени продукти. Статусът за край на отпадъка може да бъде постигнат само ако веществата или предметите отговорят на съответните изисквания, приложими към продуктите. Правила относно край на отпадъка могат да бъдат установени в специфично за продукта законодателство.
- (20) Държавите членки следва да предприемат подходящи мерки за насърчаване на разработването, производството, предлагането на пазара и използването на продукти и компоненти на продукти, които са подходящи за многократна употреба, съдържат рециклирани материали, устойчиви са от техническа гледна точка и могат лесно да бъдат ремонтирани, и които, след като са станали отпадъци, са подходящи за подготовка за повторна употреба и рециклиране, с цел да се улесни правилното прилагане на йерархията на отпадъците, като не се компрометира свободното движение на стоки на вътрешния пазар. При тези мерки следва да се отчита въздействието на продуктите през целия им жизнен цикъл, йерархията на отпадъците и, когато е целесъобразно, потенциалът за многократно рециклиране.
- (21) Схемите за разширена отговорност на производителя са основна част от ефикасното управление на отпадъците. Въпреки това тяхната ефективност и резултатност се различават значително в отделните държави членки. Поради това е необходимо да се определят минимални изисквания относно функционирането на подобни схеми за разширена отговорност на производителя и да се изясни, че тези изисквания се прилагат и по отношение на схемите за разширена отговорност на производителя, въведени съгласно други законодателни актове на Съюза, по-специално директиви 2000/53/ЕО <sup>(2)</sup>, 2006/66/ЕО <sup>(3)</sup> и 2012/19/ЕС <sup>(4)</sup> на Европейския парламент и на Съвета, в допълнение към вече предвидените в тях изисквания, освен ако изрично е посочено друго. Необходимо е да се прави разлика между общите минимални изисквания, които се прилагат за всички схеми, и тези, които се прилагат само към организации, изпълняващи задължения, произтичащи от разширена отговорност на производителя, от името на производителите на продукти. Освен ако държавите членки не решат друго, общите минимални изисквания по отношение на схемите за разширена отговорност на производителя не се прилагат за схеми, които не отговарят на определението за схема за разширена отговорност на производителя.
- (22) Общите минимални изисквания следва да позволят да се намалят разходите и да се подобрят резултатите, както и да се осигурят еднакви условия на конкуренция, включително за малките и средните предприятия, както и за предприятията за електронна търговия, и да се предотвратят пречки пред безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар. Те следва също така да допринесат за включването в цената на продукта на разходите, свързани с края на жизнения му цикъл, и да създадат стимули за производителите да отделят по-голямо внимание при разработването на продуктите на тяхната пригодност за рециклиране, повторна употреба, ремонтване, и на наличието на опасни вещества. Като цяло, тези изисквания следва да подобрят управлението и увеличат прозрачността на схемите за разширена отговорност на производителя и да намалят възможностите за конфликти на интереси, възникващи между организациите, изпълняващи задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя, от името на производителите на продукти, и операторите, действащи в областта на отпадъците, с

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци (ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр. 1).

<sup>(2)</sup> Директива 2000/53/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 септември 2000 г. относно излезлите от употреба превозни средства (ОВ L 269, 21.10.2000 г., стр. 34).

<sup>(3)</sup> Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 г. относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори и за отмяна на Директива 91/157/ЕИО (ОВ L 266, 26.9.2006 г., стр. 1).

<sup>(4)</sup> Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕО) (ОВ L 197, 24.7.2012 г., стр. 38).

които тези организации сключват договор. Изискванията следва да се прилагат както за новите, така и за съществуващите схеми за разширена отговорност на производителя. Необходим обаче е преходен период за съществуващите схеми за разширена отговорност на производителя, за да се адаптират техните структури и процедури към новите изисквания.

- (23) Публичните органи играят важна роля в организацията на събирането и третирането на битови отпадъци и свързаната с това комуникация с гражданите. Разпоредбите, свързани с финансовата отговорност на производителите на продукти, въведени като част от общите минимални изисквания за схемите за разширена отговорност на производителя, следва да се прилагат, без да се засягат правомощията на публичните органи по отношение на събирането и третирането на битови отпадъци.
- (24) В случаите, когато публичните органи отговарят за организирането на оперативните аспекти на управлението на отпадъци от продукти, предмет на схеми за разширена отговорност на производителя, тези услуги следва да се предоставят по разходоефективен начин и финансовата отговорност на производителите на продукти не следва да превишава разходите, необходими за предоставянето на тези услуги. Такива разходи следва да се определят по прозрачен начин между съответните участници, включително производителите на продукти, техните организации и публичните органи.
- (25) За да се гарантира правилното управление на отпадъците, когато производителите на продукти или организациите, изпълняващи задължения, произтичащи от разширена отговорност на производителя от тяхно име, са отговорни за управлението на отпадъците от продуктите, които те пускат на пазара, те следва да осигурят непрекъснатост на услугите по управление на отпадъците през цялата година, дори ако целите и задачите, приложими към тях, са изпълнени. Те също така не следва да ограничават тези услуги по отношение на обхвата на дейността от географска гледна точка и от гледна точка на продуктите и материалите до тези места, където събирането и управлението на отпадъци носи най-големи ползи.
- (26) Производителите на продукти следва да поемат разходите, необходими за постигане на целите в областта на управлението на отпадъците и други цели, включително за предотвратяване на отпадъците, определени за съответната схема за разширена отговорност на производителя. При строго определени условия, тези разходи могат да се споделят с първоначалните производители или дистрибутори, когато това е оправдано от необходимостта да се гарантира доброто управление на отпадъците и икономическата жизнеспособност на схемата за разширена отговорност на производителя.
- (27) Комисията следва да приеме насоки за модулация на финансовите вноски на производителите на продукти в схеми за разширена отговорност на производителя, за да подпомогне държавите членки при прилагането на настоящата директива с цел улесняване на функционирането на вътрешния пазар. За да се осигури съгласуваност в рамките на вътрешния пазар, Комисията следва също така да може да приема хармонизирани критерии за тази цел чрез актове за изпълнение.
- (28) Упълномощените представители, учредени с цел изпълнение на задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителите на продукти, могат да бъдат предмет на изисквания, позволяващи на държавата членка, на чиято територия те са установени, да извършва наблюдение и да проверява изпълнението на тези задължения. Тези изисквания обаче не следва да надхвърлят изискванията, които са приложими към производителите на продукти и организациите, изпълняващи задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя от тяхно име, установени в тази държава членка.
- (29) Предотвратяването на отпадъци е най-ефикасният начин за подобряване на ресурсната ефективност и за намаляване на въздействието на отпадъците върху околната среда. Поради това е важно държавите членки да предприемат подходящи мерки за предотвратяване образуването на отпадъци, да наблюдават и оценяват напредъка в прилагането на такива мерки. Като част от тези мерки държавите членки следва да подпомагат новаторските модели на производство, търговия и потребление, които намаляват наличието на опасни вещества в материалите и продуктите, които насърчават увеличаването на продължителността на живота на продуктите и повторната им употреба, включително чрез създаване и подкрепа на мрежи за повторна употреба и за ремонт, като тези, организирани от предприятията на социалната икономика и схемите за обратно изкупуване и връщане за повторно пълнене, както и като стимулират повторното производство, обновяването и, по целесъобразност, повторната употреба на продуктите и платформите за споделяне. За да се осигури еднакво измерване на общия напредък, постигнат в прилагането на мерките за предотвратяване на отпадъци, следва да се определят общи показатели и цели.

- (30) Насърчаването на устойчивостта при производството и потреблението може да допринесе съществено за предотвратяването на образуването на отпадъци. Държавите членки следва да предприемат мерки, за да осведомят потребителите за този принос и да ги насърчават да допринасят по-активно за подобряване на ресурсната ефективност. Като част от мерките за намаляване на образуването на отпадъци, държавите членки следва да включат постоянни комуникационни и образователни инициативи за повишаване на осведомеността по въпросите на предотвратяването на образуването на отпадъци и нерегламентираното изхвърляне на отпадъци, както и използването на схеми за обратно изкупуване и поставянето на количествени цели и, по целесъобразност, предоставянето на подходящи икономически стимули за производителите.
- (31) Държавите членки следва да предприемат мерки, за да насърчават предотвратяването и намаляването на хранителните отпадъци в съответствие с Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, приета от Общото събрание на Организацията на обединените нации (ООН) на 25 септември 2015 г., и по-специално с поставената в нея цел за намаляване наполовина на хранителните отпадъци на глава от населението в световен мащаб при търговията на дребно и потребителите, както и за намаляване на загубите на храни по веригите на производство и доставки до 2030 г. Тези мерки следва да са насочени към предотвратяването и намаляването на хранителните отпадъци в първичното производство, преработването и промишленото производство, при търговията на дребно и разпространението по друг начин на храни, в ресторантите и заведенията за хранене, както и в домакинствата. За да допринесат за постигането на напредък по изпълнението на целта на ООН за устойчиво развитие и за да гарантират този напредък, държавите членки следва да се стремят към постигане на целта за намаляване на хранителните отпадъци на територията на целия Европейски съюз с 30 % до 2025 г. и с 50 % до 2030 г. Като се вземат предвид екологичните, социалните и икономическите ползи от предотвратяването на хранителните отпадъци, държавите членки следва да въведат конкретни мерки за предотвратяване на хранителните отпадъци, включително информационни кампании, които показват начините за предотвратяване на хранителните отпадъци, в своите програми за предотвратяване на отпадъците. Държавите членки следва да измерват напредъка в намаляването на хранителните отпадъци. С цел измерване на този напредък и улесняване обмена на добри практики в рамките на Съюза — както между държавите членки, така и между стопанските субекти в областта на храните — следва да се установи обща методика за такова измерване. Въз основа на тези методики докладването на данните за равнищата на хранителните отпадъци следва да се осъществява на годишна основа.
- (32) За предотвратяване на хранителните отпадъци държавите членки следва да предвидят стимули за събиране на непропадените хранителни продукти на всички етапи от веригата на доставка на храни, както и за тяхното безопасно преразпределяне, включително на благотворителни организации. С цел намаляване на хранителните отпадъци следва също така да се повиши информираността на потребителите относно значението на датата на трайност („годно до“ и „най-добър до“).
- (33) Нерегламентираното изхвърляне на отпадъци, независимо дали в градовете, на сушата, в реките и моретата или на друго място, има преки и косвени отрицателни последици за околната среда, благосъстоянието на гражданите и икономиката, и разходите за почистването им представляват ненужна икономическа тежест за обществото. Държавите членки следва да предприемат мерки, насочени към предотвратяване на всички форми на изоставяне, изхвърляне и неконтролирано управление или други форми на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци. Държавите членки следва също така да вземат мерки за почистването на отпадъците, намиращи се в околната среда, независимо от източника или размера и независимо от това, дали отпадъците са били изхвърлени умишлено или по небрежност. Мерките за предотвратяване и намаляване на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци от продукти, които са основни източници на замърсяване на околната среда с отпадъци, включително в морската среда, биха могли да включват, наред с другото, подобряване на инфраструктурата и практиките за управление на отпадъците, икономически инструменти и кампании за повишаване на осведомеността. При разглеждането на мярка, която има ограничаващ ефект върху търговията в рамките на Съюза, държавите членки следва да могат да демонстрират, че въпросната мярка е подходяща за постигането на целта за предотвратяване и намаляване на замърсяването на природната и морската среда с отпадъци, че тя не излиза извън рамките на необходимото за постигането на тази цел и не представлява средство за произволна дискриминация или прикрито ограничаване на търговията между държавите членки.
- (34) Борбата с нерегламентираното изхвърляне на отпадъци следва да бъде споделено усилие на компетентните органи, производителите и потребителите. Потребителите следва да бъдат стимулирани да променят поведението си, включително чрез образование и повишаване на осведомеността, а производителите следва да насърчават устойчивото използване и да допринасят за подходящото управление на излезлите от употреба свои продукти.
- (35) Нерегламентирано изхвърляните в морската среда отпадъци са особено сериозен проблем и държавите членки следва да предприемат мерки, насочени към спиране на образуването на морски отпадъци в Съюза, като по този начин допринесат за целта на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, приета от Общото събрание на ООН на 25 септември 2015 г., за предотвратяване и значително намаляване до 2025 г. на замърсяването на морската среда от всякакъв вид, по-специално от наземни дейности, включително с морски отпадъци и хранителни отпадъци. Тъй като отпадъците в морето, по-специално пластмасовите отпадъци, произтичат до голяма степен от наземни дейности и са резултат главно от лоши практики на управление на твърдите отпадъци и лоша инфраструктура, нерегламентирано изхвърляне на отпадъци от граждани и липса на обществена осведоменост, трябва да бъдат предвидени конкретни мерки в програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци и плановете за управление на

отпадъците. Тези мерки следва да допринесат за изпълнението на целта за постигане на „добро състояние на околната среда“ в морската среда до 2020 г., както е предвидено в Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета <sup>(1)</sup>. В съответствие с посочената директива държавите членки трябва да приемат конкретни стратегии и мерки и да ги актуализират на всеки шест години. Те трябва също така редовно да докладват, считано от 2018 г., за постигнатия напредък по отношение на поддържането или постигането на целта за добро състояние на околната среда. Следователно мерките за справяне с нерегламентираното изхвърляне на отпадъци съгласно Директива 2008/98/ЕО следва да бъдат координирани с мерките, които се изискват съгласно Директива 2008/56/ЕО и Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета <sup>(2)</sup>.

- (36) Някои суровини са от голямо значение за икономиката на Съюза и снабдяването с тях е свързано с голям риск. С оглед на сигурността на доставките на тези суровини и в съответствие с инициативата за суровините, установена от Комисията, в нейното съобщение от 4 ноември 2008 г. относно „Инициатива за суровините: посрещане на нашите основни потребности от растеж и работни места в Европа“ и целите и целевите стойности на Европейското партньорство за иновации в областта на суровините, държавите членки следва да предприемат мерки за насърчаване на повторната употреба на продукти, съдържащи значително количество суровини от изключителна важност, с цел предотвратяване на превръщането на тези материали в отпадъци. В тази връзка Комисията изготви списък на тези суровини за Съюза в нейното съобщение от 13 септември 2017 г. относно „списък на суровините от изключителна важност за ЕС — 2017 г.“ и този списък подлежи на редовен преглед.
- (37) За да подпомагат в по-голяма степен ефективното изпълнение на инициативата за суровините, държавите членки следва също така да предприемат мерки за постигане на възможно най-добро управление на отпадъците, съдържащи значително количество суровини от изключителна важност, като вземат предвид осъществимостта от икономическа и технологична гледна точка и ползите за околната среда и здравето. Те следва също така да включват в плановете си за управление на отпадъците целесъобразни на национално равнище мерки относно събирането, сортирането и оползотворяването на отпадъци, съдържащи значително количество от тези суровини. Мерките следва да бъдат включени в плановете за управление на отпадъците при първото актуализиране на плановете след влизането в сила на настоящата директива. Комисията следва да предостави информация относно съответните групи продукти и потоци от отпадъци на равнището на Съюза. Предоставянето на тази информация не изключва обаче възможността държавите членки да предприемат мерки по отношение на други суровини, считани за важни за съответната национална икономика.
- (38) Когато продуктите, материалите и веществата се превърнат в отпадъци, наличието на опасни вещества може да направи тези отпадъци неподходящи за рециклиране или производство на висококачествени вторични суровини. Следователно, в съответствие със Седмата програма за действие за околната среда, която призовава за развитието на нетоксични цикли на материалите, е необходимо да се насърчават мерки за намаляване на съдържанието на опасни вещества в материалите и продуктите, включително рециклираните материали, както и да се гарантира предоставянето на достатъчно информация относно наличието на опасни вещества, и по-специално да се съобщава за вещества, пораждащи сериозно безпокойство, през целия жизнен цикъл на продуктите и материалите. За да бъдат постигнати тези цели, е необходимо да се подобри съгласуваността между правото на Съюза относно отпадъците, относно химикалите и относно продуктите и да се предвиди роля за Европейската агенция по химикали, с цел да се гарантира предоставяне на информация за наличието на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, през целия жизнен цикъл на продуктите и материалите, включително на етапа на образуването на отпадъци.
- (39) По-доброто използване на ресурсите може да осигури значителни нетни икономии за предприятията, публичните органи и потребителите в Съюза, като в същото време се намалят общите годишни емисии на парникови газове. Поради тази причина, до края на 2018 г. Комисията следва да предложи водещ показател и таблица от подпоказатели за ефективно използване на ресурсите с цел мониторинг на напредъка към постигане на целта за увеличаване на ресурсната ефективност на равнището на Съюза.
- (40) Насърчаването на устойчива биоикономика може да допринесе за намаляване на зависимостта на Съюза от вносни суровини. Рециклируемите продукти на биологична основа и компостируемите биоразградими продукти следователно биха могли да осигурят възможност за допълнително стимулиране на научните изследвания и иновациите и за замяна на суровините на базата на изкопаеми горива с възобновяеми източници на енергия.
- (41) С цел да се избегне третирането на отпадъци, при което се задържат ресурси на по-ниските нива на йерархията на отпадъците, да се увеличат процентите на подготовка за повторна употреба и рециклиране, да се осигурят възможности за висококачествено рециклиране и да се насърчи усвояването на качествени вторични суровини, държавите членки следва да гарантират по-добро изпълнение на задължението за разделно събиране на отпадъците, както е предвидено в член 10, параграф 2 и член 11, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО, включително задължението за въвеждане на разделно събиране най-малкото за отпадъците от хартия, метал, пластмаса и стъкло, което държавите членки трябваше да изпълнят до 2015 г., както и следва да въведат разделно събиране

<sup>(1)</sup> Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) (ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19).

<sup>(2)</sup> Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

за биологичните отпадъци, опасните отпадъци, образувани от домакинства, и текстилните отпадъци. Когато е целесъобразно, опасните биологични отпадъци и отпадъците от опаковки, съдържащи опасни вещества, следва да бъдат предмет на специални изисквания за събиране.

- (42) Разделното събиране на отпадъците може да се извършва чрез събиране от врата на врата, чрез системи за донасяне и приемане или други начини за събиране на отпадъците. Задължението за разделно събиране на отпадъците изисква разделянето по вид и естество на отпадъците, но някои видове отпадъци следва да могат да се събират общо, при условие че това не пречи на качествено рециклиране или друго оползотворяване на отпадъците в съответствие с йерархията на отпадъците. Държавите членки следва също така да могат да се отклоняват от общото задължение за разделно събиране на отпадъците в други надлежно обосновани случаи, например когато разделното събиране на специфични потоци от отпадъци в отдалечени и слабо населени райони причинява неблагоприятни последици за околната среда, превишаващи общите екологични ползи или водещи до несъразмерни икономически разходи. При оценката на евентуални случаи на непропорционални икономически разходи държавите членки следва да вземат предвид общите икономически ползи от разделното събиране на отпадъците, включително избягването на преки разходи и разходи по събирането и третирането на смесени отпадъци с неблагоприятни последици за околната среда и здравето, приходите от продажбата на вторични суровини и възможностите за развитието на пазари за тези материали, както и вноските, плащани от причинителите на отпадъци и производителите на продукти, които биха могли да подобрят допълнително икономическата ефективност на системите за управление на отпадъците.
- (43) Целите за подготовка за повторна употреба и рециклиране на битовите отпадъци следва да бъдат завишени, за да се извлекат съществени екологични, икономически и социални ползи и да се ускори преходът към кръгова икономика.
- (44) Чрез постепенно завишаване на съществуващите цели за подготовката за повторна употреба и рециклирането на битовите отпадъци следва да се гарантира, че икономически ценните отпадъчни материали се подготвят за повторна употреба или се рециклират ефективно, като същевременно се осигурява високо равнище на защита за човешкото здраве и околната среда, и че икономически ценните материали в отпадъците се насочват обратно към европейската икономика, като така се осъществява напредък по изпълнението на инициативата за суровините и към създаването на кръгова икономика.
- (45) Съществуват големи разлики между държавите членки във връзка с постигнатите от тях резултати в управлението на отпадъците, особено по отношение на рециклирането на битовите отпадъци. За да се вземат предвид тези разлики, следва на държавите членки, които през 2013 г. са подготвили за повторна употреба и са рециклирали по-малко от 20 % от битовите си отпадъци или са депонирали повече от 60 % от битовите си отпадъци, съгласно данните, докладвани в съответствие със съвместния въпросник на ОИСП и Евростат, да бъде разрешено да вземат решение за удължаване на срока за постигането на определените за 2025, 2030 и 2035 г. цели за подготовка за повторна употреба и рециклиране. С оглед на средните годишни темпове на напредък, наблюдавани в държавите членки през последните 15 години, въпросните държави членки би трябвало да увеличат капацитета си за рециклиране до нива, които далеч надхвърлят предходните средни стойности, за да могат да изпълнят посочените цели. За да се гарантира, че се постига стабилен напредък към изпълнението на целите и че пропуските в изпълнението своевременно се отстраняват, държавите членки, които се ползват от допълнително време, следва да постигат междинни цели и въз основа на подробни критерии да изготвят план за изпълнение.
- (46) С цел да се гарантира надеждността на данните, е важно да се определят по-точно правилата, съгласно които държавите членки следва да съобщават количествата, които са действително рециклирани и подготвени за повторна употреба и може да бъдат взети предвид с оглед на постигането на целите. Изчисляването на целите за рециклиране следва да се основава на теглото на битовите отпадъци, които постъпват за рециклиране. По принцип действителното измерване на теглото на битовите отпадъци, които се отчитат като рециклирани, следва да се извършва на мястото, където битовите отпадъци постъпват за рециклиране. Независимо от това, с цел да се ограничи административната тежест, следва на държавите членки да се позволи, при спазването на строги условия и чрез дерогация от общото правило, да определят теглото на рециклираните битови отпадъци въз основа на измерване на изходните материали от всички дейности по сортиране. Загубите на материали, които са възникнали преди постъпването на отпадъците за рециклиране, например поради сортиране или други предварителни дейности, не следва да бъдат включвани в количеството на отпадъците, които се отчитат като рециклирани. Тези загуби могат да бъдат определени въз основа на електронни регистри, технически спецификации, подробни правила за изчисляване на средните проценти на загуба за различните потоци от отпадъци или други еквивалентни мерки. Държавите членки следва да докладват относно тези мерки в докладите за проверка на качеството, придружаващи данните за рециклирането на отпадъци, които те докладват на Комисията. Препоръчително е средните проценти на загуба да се определят индивидуално за отделните съоръжения за сортиране и да бъдат свързани с различните основни видове отпадъци,



различните източници (като битови или търговски), различните схеми за събиране и различните видове процеси на сортиране. Средните проценти на загуба следва да се използват само в случаите, когато не са налични други надеждни данни, по-специално по отношение на превода и износа на отпадъци. От теглото на отчетените като рециклирани отпадъци следва да не се приспада загубата на тегло на материалите или веществата, дължаща се на процеси на физическа или химическа преработка, присъщи на дейностите по рециклиране, при които отпадъчните материали реално се преработват в продукти, материали или вещества.

- (47) С уеднаквяването на определенията в Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета <sup>(1)</sup>, Директива 2000/53/ЕО, Директива 2006/66/ЕО, Директива 2008/98/ЕО и Директива 2012/19/ЕС вече няма нужда от разпоредбите на член 6 от Директива 2008/98/ЕО относно разглеждането на отпадъците, които престават да бъдат отпадъци за целите на оползотворяването и рециклирането, посочени в тези директиви. Материалите, които престават да бъдат отпадъци вследствие на дейности по оползотворяване или рециклиране, трябва да бъдат взети предвид във връзка с постигането на съответните цели за оползотворяване или рециклиране, установени в посочените директиви, в съответствие с приложимите методи на изчисление. Когато отпадъците престават да бъдат отпадъци в резултат на евентуална подготвителна операция преди действителната им преработка, тези материали могат да се отчитат като рециклирани, ако са предназначени за последваща преработка в продукти, материали или вещества за първоначалната им цел или за други цели. Престанали да бъдат отпадъци материали, които са предназначени за използване като гориво или други средства за получаване на енергия, за насипване или обезвреждане, или които са предназначени за употреба при дейности със същата цел като оползотворяването на отпадъци, различни от подготовката за повторна употреба и рециклирането, не следва да се вземат предвид при оценката за постигането на целите на рециклирането.
- (48) При изчисляване на процента на рециклиране за аеробното или анаеробното третиране на биоразградимите отпадъци, количествата отпадъци, които постъпват за аеробно или анаеробно третиране, могат да се отчитат като рециклирани, при условие че това третиране води до изходни материали, които се използват като рециклирани продукти, материали или вещества. Изходните материали от това третиране най-често са компост или ферментационни продукти, но биха могли да се вземат предвид и някои други изходни материали, ако те съдържат сравними количества рециклирано съдържание, в зависимост от количеството на третираните биоразградими отпадъци. В други случаи, в съответствие с определението за рециклиране, преработката на биоразградими отпадъци в материали, предназначени да бъдат използвани като гориво или други средства за получаване на енергия, за обезвреждане или които са предназначени за употреба при дейности със същата цел като оползотворяването на отпадъци, различни от подготовката за повторна употреба и рециклирането, не следва да се вземат предвид за постигането на целите за рециклиране.
- (49) За целите на изчисляването на това дали са постигнати целите за подготовка за повторна употреба и рециклиране, държавите членки следва да могат да вземат предвид рециклирането на метали, отделени след изгаряне на битови отпадъци. За да се осигури еднакъв подход при изчисляването на тези данни, Комисията следва да приеме подробни правила относно критериите за качество за рециклираните метали и относно изчисляването, проверката и докладването на данните.
- (50) При износ на отпадъци от Съюза с цел подготовка за повторна употреба или рециклиране, държавите членки следва да използват ефективно правомощията за инспекции, предвидени в член 50, параграф 4в от Регламент (ЕО) № 1013/2006, като изискват писмени доказателства, за да проверят дали товарът е предназначен за дейности по оползотворяване, които съответстват на изискванията по член 49 от посочения регламент, и следователно дали този товар се управлява по екологосъобразен начин в съоръжение, функциониращо съгласно стандарти за защита на човешкото здраве и околната среда, които са приблизително равностойни на стандартите, определени в законодателството на Съюза. При изпълнението на тази задача държавите членки могат да си сътрудничат с други заинтересовани страни, като например компетентни органи в държавата на местоназначение, контролни органи на независима трета страна или организации, изпълняващи задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя от името на производителите на продукти, създадени съгласно схемите за разширена отговорност на производителя, които могат да извършват физически и други проверки на съоръжения в трети държави. В доклада за проверка на качеството, придружаващ данните относно постигането на целите, държавите членки следва да докладват относно мерките за изпълнение на задължението за гарантиране, че отпадъците, изнесени от Съюза се третират при приблизително равностойни условия като тези, изисквани от съответното право на Съюза в областта на околната среда.
- (51) За да се осигури по-добро, по-своевременно и по-уеднаквено прилагане на настоящата директива и за да могат да бъдат предвидени всякакви слабости при прилагането, следва да се създаде система за доклади за ранно предупреждение, с помощта на която да се откриват пропуските и да се предприемат действия преди настъпването на сроковете за изпълнение на целите.
- (52) Промислените отпадъци, определени части от отпадъците от търговски дейности и миннодобивните отпадъци се различават изключително много от гледна точка на състава и обема си и зависят много от икономическата структура на съответната държава членка, от структурата на промишления или търговски отрасъл, образуващ отпадъците, и от развитието на промишлеността или търговията в дадена географска зона. Поради това един секторен подход, при

<sup>(1)</sup> Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 г. относно опаковките и отпадъците от опаковки (ОВ L 365, 31.12.1994 г., стр. 10).

който при разглеждането на конкретните въпроси във връзка с управлението на даден вид отпадъци се използват референтни документи за най-добрите налични техники и подобни инструменти, се разглежда като подходящо решение за повечето промишлени и миннодобивни отпадъци. Промислените и търговските отпадъци от опаковки следва да продължат обаче да са в обхвата на изискванията по директиви 94/62/ЕО и 2008/98/ЕО, включително съответните им изменения. С оглед допълнително проучване на потенциала за засилване на подготовката за повторна употреба и рециклиране на търговските отпадъци, неопасните промишлени отпадъци и други основни потоци от отпадъци, Комисията следва да разгледа определянето на цели за тези потоци от отпадъци.

- (53) С оглед да се гарантира, че целите на правото на Съюза в областта на отпадъците продължават да се изпълняват, е важно Комисията да преразглежда дейностите по обезвреждане, посочени в приложение I към Директива 2008/98/ЕО. Това преразглеждане следва да се извършва съгласно разпоредбите на член 13 от посочената директива, като същевременно се взема предвид съответната информация, като например развитието на международно ниво, по-специално във връзка с Базелската конвенция от 22 март 1989 г. за контрол на трансграничното движение на опасни отпадъци и тяхното обезвреждане<sup>(1)</sup>.
- (54) Опасните отпадъци, образувани от домакинствата, като например опасните отпадъци от бои, лакове, разтворители или почистващи препарати, също следва да се събират разделно, за да се избегне замърсяването на битовите отпадъци с фракции от опасни отпадъци, което би могло да намали качеството на рециклирането, и следва да се гарантира екологосъобразно управление на опасните отпадъци. В това отношение вече са въведени специални задължения за събирането на отпадъците от електрическо и електронно оборудване и отпадъците от батерии и акумулатори, образувани от домакинствата.
- (55) Разделното събиране на отработените масла и предотвратяването на смесването им с други видове отпадъци или вещества е важно, за да се гарантира, че при третирането им се обезпечават най-добри цялостни резултати за околната среда. При третирането на отработените масла следва да се отдава приоритет на регенерирането или като алтернатива – на други дейности по рециклиране, чрез които се постигат равностойни или по-добри цялостни резултати за околната среда спрямо регенерирането. С оглед на по-нататъшно подобряване на управлението на отработените масла, Комисията следва да разгледа, и ако е целесъобразно, да предложи мерки за подобряване на третирането на отработените масла, включително количествени цели за тяхното регенериране. При преразглеждането следва да се обърне внимание на възможностите за третиране във връзка с регенерирането на отработените масла, както и на качеството и крайната употреба на регенерираните или рециклираните продукти.
- (56) С цел да се избегне третирането на отпадъци, при което се задържат ресурси на по-ниските нива на йерархията на отпадъците, да се осигурят възможности за висококачествено рециклиране и да се насърчи усвояването на качествени вторични суровини, държавите членки следва да гарантират, че биологичните отпадъците се събират разделно и се подлагат на рециклиране по начин, осигуряващ висока степен на защита на околната среда, като резултатите от прилагането му отговарят на съответните стандарти за високо качество.
- (57) С настоящата директива се определят дългосрочни цели за управлението на отпадъците в Съюза и се предоставят ясни насоки на икономическите оператори и държавите членки за инвестициите, необходими за постигането на тези цели. При разработването на националните си планове за управление на отпадъците и при планирането на инвестициите в инфраструктура за управление на отпадъците, държавите членки следва да правят оценка и да вземат предвид необходимите инвестиции и други финансови средства, включително за местните органи. Тази оценка следва да бъде включена в план за управление на отпадъците или други стратегически документи. В този контекст държавите членки следва да използват по разумен начин инвестициите, включително чрез фондовете на Съюза, като се отдава приоритет на предотвратяването, включително повторната употреба, подготовката за повторна употреба и рециклиране, в съответствие с йерархията на отпадъците. Комисията следва да подпомага компетентните органи при изготвянето на ефективна финансова рамка, включително чрез използване на фондовете на Съюза, по целесъобразност, за изпълнение на изискванията на настоящата директива, в съответствие с йерархията на отпадъците, както и за подкрепа на иновациите в областта на технологиите и управлението на отпадъците.
- (58) Правилното управление на опасните отпадъци все още представлява проблем в Съюза и част от данните за третирането им липсват. По тази причина е необходимо да се усъвършенстват механизмите за документиране и проследяване чрез създаване на електронни регистри за опасните отпадъци в държавите членки. Събирането на електронни данни следва да се разшири и към други видове отпадъци, когато това е целесъобразно, за да се улеснят предприятията и администрациите при документирането и за да се подобри мониторингът на потоците от отпадъци в Съюза.
- (59) Докладите за прилагането, които държавите членки изготвят на всеки три години, не се оказаха ефективен инструмент за проверка на съответствието или за гарантиране на правилното им прилагане, и пораждат ненужна административна тежест. По тази причина е целесъобразно да се отменят разпоредбите, съгласно които държавите членки трябва да изготвят такива доклади. Вместо това мониторингът на спазването на разпоредбите следва да се основава изключително на данните, които държавите членки докладват всяка година на Комисията.

(1) ОВ L 39, 16.2.1933 г., стр. 3.

- (60) Данните, докладвани от държавите членки, са от основно значение за Комисията при оценката на спазването на правото на Съюза в областта на отпадъците от държавите членки. Качеството, надеждността и съпоставимостта на данните следва да се подобрят чрез въвеждането на единна входна точка за всички данни за отпадъците, отмяната на неактуалните изисквания за докладване, сравнителното оценяване на националните методики за докладване и въвеждането на доклад за проверка на качеството на данните. Поради това, при докладване относно постигането на целите, установени в законодателни актове на Съюза в областта на отпадъците, държавите членки следва да използват най-актуалните правила, разработени от Комисията и методиките, разработени от съответните национални компетентни органи, отговарящи за изпълнението на настоящата директива.
- (61) За да се улесни правилното тълкуване и прилагане на изискванията на Директива 2008/98/ЕО, е целесъобразно да се разработят насоки във връзка с тези изисквания, които периодично да се преразглеждат, и да се гарантира обменът на информация и споделянето на добри практики между държавите членки относно практическото прилагане и изпълнение на тези изисквания. Тези насоки, обмен на информация и споделяне на добри практики следва, наред с другото, да улесняват общото разбиране и практическото прилагане на определението за „отпадъци“, включително понятието „изхвърляне“, и следва да вземат предвид стопанските модели на кръговата икономика, при които, например, дадено вещество или предмет се прехвърлят от един притежател на друг, без намерение да се изхвърлят.
- (62) С цел да се допълни или измени Директива 2008/98/ЕО, съгласно член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове във връзка с член 7, параграф 1, член 9, параграф 8, член 11а, параграф 10, член 27, параграфи 1 и 4, член 38, параграфи 2 и 3 от посочената директива, така както са изменени с настоящата директива. От особена важност е по време на подготовителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, установени в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество<sup>(1)</sup>. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (63) За да се осигурят еднакви условия за прилагането на Директива 2008/98/ЕО, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия по отношение на член 5, параграф 2, член 6, параграф 2, член 8, параграф 5, член 9, параграф 7, член 11а, параграф 9, член 33, параграф 2, член 35, параграф 5 и член 37, параграф 7 от нея, така както са изменени с настоящата директива. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета<sup>(2)</sup>.
- (64) Доколкото целите на настоящата директива, а именно усъвършенстване на управлението на отпадъците в Съюза и като така се допринесе за опазването, съхранението и подобряването на качеството на околната среда, на доброто състояние на океаните и на безопасността на морските храни чрез намаляване на нерепламентираното изхвърляне на отпадъци в морето и за разумното и рационално използване на природните ресурси в Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците от мерките могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (65) Поради това Директива 2008/98/ЕО следва да бъде съответно изменена.
- (66) Съгласно Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи<sup>(3)</sup> държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (67) Настоящата директива е приета, като се отчитат ангажиментите, посочени в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество, и следва да бъде изпълнявана и прилагана в съответствие с насоките, съдържащи се в посоченото споразумение,

<sup>(1)</sup> ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

<sup>(2)</sup> Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

<sup>(3)</sup> ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

**Изменения**

Директива 2008/98/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 1 се заменя със следното:

„Член 1

**Предмет и обхват**

Настоящата директива определя мерките за защита на околната среда и човешкото здраве посредством предотвратяване или намаляване на образуването на отпадъци, както и на неблагоприятните последици от образуването и управлението на отпадъците, и посредством ограничаване на цялостното въздействие от използването на ресурсите и повишаване на ефективността от това използване, което е от изключително значение за прехода към кръгова икономика и за гарантиране на дългосрочната конкурентоспособност на Съюза.“

2) В член 2, параграф 2 се добавя следната буква:

„д) вещества, които са предназначени за употреба като фуражни суровини, съгласно определението в член 3, параграф 2, буква ж) от Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета (\*) и които не се състоят от или съдържат странични животински продукти.

(\*) Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията (ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр. 1).“

3) Член 3 се изменя, както следва:

а) вмъкват се следните точки:

„2а. „неопасни отпадъци“ са отпадъци, които не попадат в приложното поле на точка 2;

2б. „битови отпадъци“ са:

а) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от домакинства, включително хартия и картон, стъкло, метали, пластмаса, биологични отпадъци, дървесина, текстил, опаковки, отпадъци от електрическо и електронно оборудване, отпадъци от батерии и акумулатори, както и обемни отпадъци, включително дюшеци и мебели;

б) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от други източници, когато тези отпадъци са сходни по естество и състав с отпадъците от домакинства;

Битовите отпадъци не включват отпадъците от производството, селското стопанство, горското стопанство, рибарството, септичните ями и канализационната система и от третирането на отпадъчните води, включително утайки от пречистване на отпадъчни води, излезли от употреба моторни превозни средства или отпадъци от строителство и разрушаване.

Това определение не засяга разпределението на отговорностите за управлението на отпадъците между публичните и частните субекти.

2в. „отпадъци от строителство и разрушаване“ означава отпадъци, образувани в резултат на дейности по строителство и разрушаване;“

б) точка 4 се заменя със следното:

„4. „биологични отпадъци“ са биоразградими отпадъци от парковете и градините, хранителни и кухненски отпадъци от домакинствата, офисите, ресторантите, търговията на едро, столовете, заведенията за обществено хранене и търговските обекти за търговия на дребно, както и подобните отпадъци от предприятията на хранително-вкусовата промишленост;“

- в) вмъква се следната буква:
- „4а. „хранителни отпадъци“ са всички храни, съгласно определението в член 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета (\*), които са се превърнали в отпадъци;
- \_\_\_\_\_
- (\*) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).“;
- г) точка 9 се заменя със следното:
- „9. „управление на отпадъци“ означава събирането, превозването, оползотворяването (включително сортирането), и обезвреждането на отпадъци, включително надзора върху тези дейности и следексплоатационните грижи за депата, както и действията, предприети в качеството на търговец или брокер;“
- д) точка 12, буква в) се заменя със следното:
- „в) съдържанието на опасни вещества в материалите и продуктите;“
- е) вмъква се следната точка:
- „15а. „оползотворяване на материали“ е всяка дейност по оползотворяване, с изключение на оползотворяването на енергия и преработването в материали, които ще се използват като горива или други средства за получаване на енергия. То включва, наред с другото, подготовката за повторна употреба, рециклирането и насипването;“
- ж) вмъква се следната точка:
- „17б. „насипване“ е дейност по оползотворяване, при която подходящи неопасни отпадъци се използват за целите на възстановяване в изкопните зони или за инженерни цели в ландшафтното устройство. Отпадъците, използвани за насипване, трябва да заместват неотпадъчни материали, да са подходящи за гореспоменатите цели и да се ограничават до количеството, което е абсолютно необходимо за постигане на тези цели;“
- з) добавя се следната буква:
- „21. „схема за разширена отговорност на производителя“ означава набор от мерки, предприети от държавите членки, с цел да гарантират, че производителите на продукти носят финансова отговорност или финансова и оперативна отговорност за управлението на отпадъците като етап от жизнения цикъл на продукта след превръщането му в отпадък.“
- 4) В член 4 се добавя следният параграф:
- „3. Държавите членки използват икономически инструменти и други мерки, за да предоставят стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, като например посочените в приложение IVa или други подходящи инструменти и мерки.“
- 5) Член 5 се изменя, както следва:
- а) в параграф 1 уводната част се заменя със следното:
- „1. Държавите членки предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че вещество или предмет, които са резултат от производствен процес, чиято основна цел не е производството на това вещество или предмет, не се считат за отпадъци, а за странични продукти, ако са спазени следните условия:“;
- б) параграф 2 се заменя със следното:
- „2. Комисията може да приема актове за изпълнение, за да определя подробни критерии относно единното прилагане на условията, установени в параграф 1 по отношение на конкретни вещества или предмети.
- Тези подробни критерии гарантират високо ниво на защита на околната среда и човешкото здраве и улесняват разумното и рационално използване на природните ресурси.
- Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2. При приемането на тези актове за изпълнение Комисията се базира на най-строгите и екологосъобразни критерии, приети от държавите членки в съответствие с параграф 3 от настоящия член, и отдава приоритет на възпроизводимите практики на промишлена симбиоза при разработването на подробните критерии.“;

в) добавя се следният параграф:

„3. Когато не са определени критерии на равнището на Съюза по параграф 2, държавите членки могат да определят подробни критерии за прилагането на предвидените в параграф 1 условия по отношение на конкретни вещества или предмети.

Държавите членки нотифицират Комисията за тези подробни критерии, приети по силата на Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета (\*), когато това се изисква от разпоредбите на посочената директива.

(\*) Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г. установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 17.9.2015 г., стр. 1).“

б) Член 6 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) уводната част и буква а) се заменят със следното:

„1. Държавите членки предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че отпадъците, които са подложени на рециклиране или на друга дейност по оползотворяване, престават да се считат за отпадъци, ако отговарят на следните условия:

а) веществото или предметът трябва да се използва за специфични цели;“

ii) втората алинея се заличава;

б) параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. Комисията следи изготвянето на националните критерии за отпадъци, които са престанали да бъдат такива в държавите членки и прави оценка на необходимостта от разработване на общоевропейски критерии на Съюза на тази основа. За тази цел и когато е уместно, Комисията приема актове за изпълнение, за да определя подробни критерии относно единното прилагане на условията по параграф 1 по отношение на някои видове отпадъци.

Тези подробни критерии гарантират високо ниво на защита на околната среда и човешкото здраве и улесняват разумното и рационално използване на природните ресурси. Те включват:

а) допустими отпадъци, използвани като суровини за дейностите по оползотворяване;

б) разрешени процеси и техники на обработка;

в) критерии за качество на престаналите да бъдат отпадъци материали, получени от дейности по оползотворяване, в съответствие с приложимите стандарти за продуктите, включително пределно допустими стойности за замърсителите, когато това е необходимо;

г) изисквания по отношение на системите за управление за доказване на съответствие с критериите за край на отпадъка, включително за контрола на качеството, самонаблюдението и акредитацията, когато е уместно; и

д) изискване за декларация за съответствие.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2.

При приемането на тези актове за изпълнение Комисията взема предвид относимите критерии, установени от държавите членки в съответствие с параграф 3, и се базира на най-строгите и екологосъобразни критерии.

3. Когато не са определени критерии на равнището на Съюза съгласно параграф 2, държавите членки могат да установят подробни критерии за прилагането на условията, предвидени в параграф 1, по отношение на някои видове отпадъци. Тези подробни критерии вземат предвид евентуалните вредни въздействия върху околната среда и човешкото здраве, произтичащи от веществото или предмета, и отговарят на изискванията, установени в параграф 2, букви а) – д).

Държавите членки нотифицират Комисията за тези критерии, приети по силата на Директива (ЕС) 2015/1535, когато това се изисква от разпоредбите на посочената директива.

4. Когато на равнището на Съюза или на национално равнище не са определени критерии по параграф 2 или 3 съответно, дадена държава членка може да взема решение за всеки конкретен случай или да предприема подходящи мерки за проверка дали определени отпадъци са престанали да се считат за отпадъци въз основа на условията, предвидени в параграф 1 и, когато е необходимо, да отчита изискванията, установени в параграф 2, букви а) – д) и да взема под внимание пределно допустимите стойности за замърсителите и вероятните вредни въздействия върху околната среда и човешкото здраве. Не се изисква такива решения за всеки конкретен случай да се нотифицират на Комисията в съответствие с Директива (ЕС) 2015/1535.

Държавите членки могат да публикуват по електронен път информацията за решенията за всеки конкретен случай, както и за резултатите от проверката на компетентните органи.“;

в) добавя се следният параграф:

„5. Всяко физическо или юридическо лице, което:

а) употребява за пръв път материал, който е престанал да бъде отпадък и не е бил пуснат на пазара; или

б) пуска материал на пазара за пръв път, след като той е престанал да бъде отпадък,

гарантира, че материалът отговаря на съответните изисквания съгласно приложимото законодателство относно химичните вещества и продукти. Условията по параграф 1 трябва да бъдат изпълнени, преди законодателството относно химичните вещества и продукти да е станало приложимо по отношение на материала, който е престанал да бъде отпадък.“

7) Член 7 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а, за да допълва настоящата директива чрез изготвяне и преразглеждане в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член на списък на отпадъците.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държава членка може да счита даден отпадък за опасен, дори и той да не е включен като опасен в списъка на отпадъците, в случаите, когато проявява едно или повече от посочените в приложение III свойства. Държавата членка незабавно нотифицира Комисията за всеки такъв случай и предоставя на Комисията цялата относима информация. Списъкът се преразглежда, като се вземат предвид получените нотификации, за да се вземе решение относно неговото адаптиране.“;

в) параграф 5 се заличава.

8) Член 8 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавят следните алинеи:

„Когато тези мерки включват създаването на схеми за разширена отговорност на производителя, се прилагат общите минимални изисквания, установени в член 8а.

Държавите членки могат да вземат решение, че производителите на продукти, които по своя инициатива поемат финансови или финансови и организационни задължения във връзка с управлението на отпадъците като етап от жизнения цикъл на продукта след превръщането му в отпадък, следва да прилагат някои или всички общи минимални изисквания, установени в член 8а.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки могат да предприемат подходящи мерки за насърчаване на разработването на продукти и компоненти на продукти, за да се намали въздействието им върху околната среда и образуването на отпадъци в процеса на производство и последваща употреба на продуктите, както и за да се гарантира, че оползотворяването и обезвреждането на продуктите, които са се превърнали в отпадъци, се извършват в съответствие с членове 4 и 13.

С тези мерки може да се насърчават, наред с другото, разработването, производството и предлагането на пазара на продукти и компоненти на продукти, които са подходящи за многократна употреба, съдържат рециклирани материали, са устойчиви от техническа гледна точка и могат лесно да бъдат ремонтирани и които, след като са станали отпадъци, са подходящи за подготовка за повторна употреба и рециклиране, за да се улесни доброто прилагане на йерархията на отпадъците. При тези мерки се отчита въздействието на продуктите през целия им жизнен цикъл, йерархията на отпадъците и, когато е целесъобразно, потенциалът за многократно рециклиране.“;

в) добавя се следният параграф:

„5. Комисията организира обмен на информация между държавите членки и лицата, участващи в схеми за разширена отговорност на производителя, относно практическото прилагане на общите минимални изисквания, установени в член 8а. Това включва, наред с другото, обмен на информация относно най-добрите практики за осигуряване на подходящо управление, трансгранично сътрудничество в областта на схемите за разширена отговорност на производителя и гладко функциониране на вътрешния пазар, относно организационните характеристики и мониторинга на организациите, изпълняващи задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя от името на производителите на продукти, относно модулацията на финансовите вноски, относно подбора на операторите по управление на отпадъците и относно предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци. Комисията публикува резултатите от обмена на информация и може да предоставя насоки относно тези или други приложими аспекти.

В консултация с държавите членки Комисията публикува насоки относно трансграничното сътрудничество във връзка със схемите за разширена отговорност на производителя и относно модулацията на финансовите вноски, посочени в член 8а, параграф 4, буква б).

Когато е необходимо, за да се избегне изкривяване на вътрешния пазар, Комисията може да приема актове за изпълнение, за да въведе критерии с оглед на единното прилагане на член 8а, параграф 4, буква б), с изключение на конкретното определяне на размера на вноските. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2.“

(9) Въмъква се следният член:

„Член 8а

#### **Общи минимални изисквания по отношение на схемите за разширена отговорност на производителя**

1. Когато са въведени схеми за разширена отговорност на производителя в съответствие с член 8, параграф 1, включително в съответствие с други законодателни актове на Съюза, държавите членки:

- а) дефинират ясно ролята и отговорностите на всички заинтересовани участници, в това число производителите на продукти, които пускат продукти на пазара на държавата членка, на организациите, изпълняващи задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя от тяхно име, на частните или публични оператори, действащи в областта на отпадъците, на местните органи и когато е целесъобразно, на операторите, осъществяващи повторна употреба и подготовка за повторна употреба, както и на предприятията от социалната икономика;
- б) в съответствие с йерархията на отпадъците поставят цели за управлението на отпадъците, с които се цели постигането най-малко на количествените цели, относими за схемата за разширена отговорност на производителя, съгласно установеното в настоящата директива, в Директива 94/62/ЕО, Директива 2000/53/ЕО, Директива 2006/66/ЕО и Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (\*), и поставят други количествени и/или качествени цели, които се считат за относими за схемата за разширена отговорност на производителя;
- в) гарантират, че е въведена система за докладване, за да се събират данни за продуктите, пускани на пазара на държавата членка от производителите на продукти, които подлежат на разширена отговорност на производителя, и данните относно събирането и третирането на отпадъците от тези продукти, като се уточняват, когато е целесъобразно, потоците от отпадъчни материали, както и други данни, които са относими за целите на буква б);
- г) гарантират еднакво третиране на производителите на продукти, независимо от техния произход или размер, без да се създава непропорционална регулаторна тежест за производителите, включително малките и средните предприятия, произвеждащи малки количества продукти.

2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че притежателите на отпадъци, за които се отнасят схемите за разширена отговорност на производителя, въведени в съответствие с член 8, параграф 1, са информирани за мерките за предотвратяване на отпадъци, центровете за повторна употреба и подготовка за повторна употреба, системите за обратно изкупуване и за събиране на отпадъци и предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци. Държавите членки предприемат също така необходимите мерки, за да създадат стимули за притежателите на отпадъци на отпадъци да поемат отговорност за предаването на техните отпадъци на системи за разделно събиране, по-специално чрез икономически стимули или нормативни разпоредби, когато е уместно.

3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всеки производител на продукти или всяка организация, изпълняваща задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя от името на производителите на продукти:

- а) има ясно дефиниран обхват на дейността от географска гледна точка и от гледна точка на продуктите и материалите, без тези области да се ограничават до тези, в които събирането и управлението на отпадъци е най-рентабилно;
- б) осигурява подходяща наличност на системи за събиране на отпадъци в районите, посочени в параграф 3, буква а);



- в) разполага с необходимите финансови средства или финансови и организационни средства, за да изпълнява своите задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя;
- г) въвежда подходящ механизъм за самоконтрол, подкрепен, когато е относимо, от редовни независими одити, за оценяване на:
  - i) неговото финансово управление, включително спазването на изискванията, посочени в параграф 4, букви а) и б);
  - ii) качеството на данните, събирани и съобщавани в съответствие с параграф 1, буква в) от настоящия член и с изискванията на Регламент (ЕО) № 1013/2006;
- д) прави публично достояние информацията относно постигането на целите за управление на отпадъците, посочени в параграф 1, буква б), както и, в случай на колективно изпълнение на задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителите, информацията относно:
  - i) режима на собственост и членството,
  - ii) финансовите вноски, плащани от производителите за продадена единица или за тон продукти, пуснати на пазара,
  - iii) процедурата по подбор на операторите по управление на отпадъците.

4. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че финансовите вноски, плащани от производителя на продукта за изпълнение на неговите задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя:

- а) покриват следните разходи по управлението на отпадъците от продуктите, които производителят пуска на пазара в съответната държава членка:
  - разходите във връзка с дейностите по разделно събиране на отпадъци и тяхното последващо превозване и третиране, включително третирането, което се изисква с оглед постигането на целите на Съюза за управлението на отпадъците, както и разходите, които се изискват с оглед постигането на посочените в параграф 1, буква б) цели, при отчитане на приходите от повторната употреба, от продажбата на вторичните суровини от тези продукти и от непотърсени депозитни такси,
  - разходите по предоставянето на подходяща информация на притежателите на отпадъци в съответствие с параграф 2,
  - разходите по събирането на информация и докладването на данни в съответствие с параграф 1, буква в).

Настоящата буква не се прилага към схемите за разширена отговорност на производителя, въведени съгласно директиви 2000/53/ЕО, 2006/66/ЕО или 2012/19/ЕС;

- б) в случай на колективно изпълнение на задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя, са модулирани, по възможност, по отношение на отделните продукти или групи от сходни продукти, по-специално като се отчита тяхната устойчивост, пригодност за ремонтване, пригодност за повторна употреба и рециклиране, както и наличието на опасни вещества, като така се възприема подход, основан на жизнения цикъл и в съответствие с изискванията, установени от относимото законодателство на Съюза, и въз основа на хармонизирани критерии, при наличието на такива, за да се осигури гладко функциониране на вътрешния пазар; и
- в) не надвишават разходите, необходими за предоставяне на услугите по управление на отпадъците по разходно-ефективен начин. Тези разходи се определят по прозрачен начин между всички заинтересовани лица.

Когато това е обосновано от необходимостта за осигуряване на правилно управление на отпадъците и на икономическата жизнеспособност на схемата за разширена отговорност на производителя, държавите членки могат да се отклоняват от разпределението на финансовите отговорности, предвидени в буква а), при условие че:

- i) в случай на схеми за разширена отговорност на производителя, въведени за постигането на целите за управление на отпадъците и на целите, определени съгласно законодателните актове на Съюза, производителите на продукти поемат най-малко 80 % от необходимите разходи;
- ii) в случай на схеми за разширена отговорност на производителя, въведени на или след 4 юли 2018 г. за постигането на целите за управление на отпадъците и на целите, определени единствено в законодателството на дадена държава членка, производителите на продукти поемат най-малко 80 % от необходимите разходи;
- iii) в случай на схеми за разширена отговорност на производителя, въведени преди 4 юли 2018 г. за постигането на целите за управление на отпадъците и на целите, определени единствено в законодателството на дадена държава членка, производителите на продукти поемат най-малко 50 % от необходимите разходи;

и при условие че останалите разходи се поемат от първоначалните производители или дистрибутори на отпадъците.

Настоящата дерогация не може да се използва за намаляване на дела на разходите, поемани от производителите на продукти по силата на схеми за разширена отговорност на производителя, въведени преди 4 юли 2018 г.

5. Държавите членки създават подходяща нормативна уредба за мониторинг и правоприлагане, за да се гарантира, че производителите на продукти, както и организациите, изпълняващи от тяхно име задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя, изпълняват своите задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя, включително при продажби от разстояние, че финансовите средства са правилно използвани и че всички действащи лица, участващи в изпълнението на схемите за разширена отговорност на производителя, докладват надеждни данни.

Когато на територията на държава членка няколко организации изпълняват от името на производителите на продукти задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя, въпросната държава членка определя най-малко един независим от частни интереси орган или предоставя мандат на публичен орган, който да осъществява надзор над изпълнението на задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя.

Всяка държава членка разрешава на производителите на продукти, установени в друга държава членка, които пускат продукти на пазара на нейна територия, да назначат юридическо или физическо лице, установено на нейна територия, в качеството му на упълномощен представител за целите на изпълнението на задълженията на производителите, произтичащи от схемите за разширена отговорност на производителя, приложими на нейна територия.

За целите на наблюдението и проверката за спазване на задълженията на производителите на продукти, произтичащи от схемата за разширена отговорност на производителя, държавите членки могат да въвеждат изисквания, като например за регистрация, предоставяне на информация и докладване, на които да отговаря юридическото или физическото лице, за да може да бъде назначено за упълномощен представител на тяхна територия.

6. Държавите членки гарантират провеждането на редовен диалог между заинтересованите страни, участващи в изпълнението на схемите за разширената отговорност на производителя, включително производителите и дистрибуторите, частните или публичните оператори, действащи в областта на отпадъците, местните органи, организациите на гражданското общество и ако е приложимо, организациите, развиващи дейност в социалната икономика, мрежите за повторна употреба и за ремонт, както и операторите, осъществяващи подготовка за повторна употреба.

7. Държавите членки предприемат мерки, за да осигурят схемите за разширена отговорност на производителя, установени преди 4 юли 2018 г., да съответстват на настоящия член до 5 януари 2023 г.

8. Предоставянето на информация на обществеността съгласно настоящия член не засяга запазването на поверителността на чувствителната в търговско отношение информация, в съответствие с приложимото законодателство на Съюза и национално законодателство.

---

(\*) Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) (ОВ L 197, 24.7.2012 г., стр. 38).“

10) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

#### **Предотвратяване на отпадъците**

1. Държавите членки предприемат мерки за предотвратяване образуването на отпадъци. С тези мерки най-малко:

- a) се насърчават и подпомагат устойчивите модели на производство и потребление;
- b) се насърчават проектирането, производството и използването на продукти, които позволяват ефективно използване на ресурсите и които са трайни (включително по отношение на жизнения цикъл и липсата на планирано остаряване), могат да бъдат ремонтирани, повторно употребявани и актуализирани;
- в) се набелязват продукти, съдържащи суровини с критично значение, така че да се предотврати превръщането на тези материали в отпадъци;
- г) се насърчава повторната употреба на продукти и създаването на системи за популяризиране на дейностите по ремонт и повторна употреба, включително и по-специално на електрическо и електронно оборудване, текстил, мебели, опаковки, както и строителни материали и продукти;

- д) се насърчава, когато е целесъобразно, и без да се засягат правата върху интелектуалната собственост, наличността на резервни части, инструкции за използване, техническа информация или други инструменти, оборудване или софтуер, даващи възможност за ремонт и повторна употреба на продуктите, без да се излагат на риск качеството и безопасността им;
- е) се намалява образуването на отпадъци при процеси, свързани с промишленото производство, добива на минерали, производството, строителството и разрушаването, като се отчитат най-добрите налични техники;
- ж) се намалява образуването на хранителни отпадъци в първичното производство, преработването и промишленото производство, при търговията на дребно и разпространението по друг начин на храни, в ресторантите и заведенията за хранене, както и в домакинствата, като принос към Целта за устойчиво развитие на Организацията на Обединените нации за намаляване с 50 % на разхищението на храни на глава от населението в световен мащаб при търговията на дребно и потреблението, както и намаляване на загубите на храни по веригите за производство и доставки до 2030 г.;
- з) се насърчава даряването на храни и други форми на преразпределение на продукти за консумация от човека, като се дава приоритет на храните за употреба от хората пред фуражните продукти и преработката в нехранителни продукти;
- и) се насърчава намаляването на съдържанието на опасни вещества в материалите и продуктите, без да се засягат хармонизираните законови изисквания във връзка с тези материали и продукти, определени на равнището на Съюза, и се гарантира, че всеки доставчик на изделие съгласно определението в член 3, точка 33 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета (\*), предоставя на Европейската агенция по химикали информацията по член 33, параграф 1 от посочения регламент, считано от 5 януари 2021 г.;
- й) се намалява образуването на отпадъци, по-специално на такива, които не са пригодни за подготовка за повторна употреба или рециклиране;
- к) се идентифицират продуктите, които са основни източници на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци, по-специално в природната и морската среда, и се предприемат подходящи мерки за предотвратяване и намаляване на изхвърлянето на такива продукти; когато държавите членки решат да изпълнят това задължение чрез пазарни ограничения, те гарантират, че тези ограничения са пропорционални и недискриминационни;
- л) се цели спиране на образуването на морски отпадъци като принос към Целта за устойчиво развитие на Организацията на Обединените нации за предотвратяване и значително намаляване на всякакъв вид замърсяване на морската среда; и
- м) се разработват и подпомагат информационни кампании за повишаване на осведомеността относно предотвратяването и нерегламентираното изхвърляне на отпадъци.
2. Европейската агенция по химикали създава база данни за данните, които ѝ се предоставят по силата на параграф 1, буква и) до 5 януари 2020 г. и я поддържа. Европейската агенция по химикали предоставя достъп до тази база данни на операторите, осъществяващи третиране на отпадъци. При поискване тя предоставя достъп до тази база данни и на потребителите.
3. Държавите членки упражняват мониторинг и оценяват прилагането на мерките за предотвратяване на отпадъци. За тази цел те трябва да използват подходящи качествени или количествени показатели и цели, и по-точно относно количеството образувани отпадъци.
4. Държавите членки упражняват мониторинг и оценяват прилагането на своите мерки относно повторната употреба на отпадъците, като я измерват въз основа на обща методика, въведена с акта за изпълнение, посочен в параграф 7, считано от първата пълна календарна година след приемането на посочения акт за изпълнение.
5. Държавите членки осъществяват мониторинг и оценяват прилагането на своите мерки за предотвратяване на хранителните отпадъци, като измерват нивата на хранителните отпадъци въз основа на методиката, установена с делегирания акт, посочен в параграф 8, считано от първата пълна календарна година след приемането на посочения делегиран акт.
6. До 31 декември 2023 г. Комисията проучва данните за разхищаването на храни, предоставяни от държавите членки в съответствие с член 37, параграф 3, с цел да прецени дали е удачно да се определи обща за целия Съюз цел за намаляване на хранителните отпадъци, която да бъде постигната до 2030 г., въз основа на данните, докладвани от държавите членки в съответствие с общата методика, установена съгласно параграф 8 от настоящия член. За тази цел Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение.
7. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на показатели за измерване на общия напредък в прилагането на мерките за предотвратяване на отпадъци и до 31 март 2019 г. приема акт за изпълнение за въвеждането на обща методика за докладване относно повторната употреба на продуктите. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2.

8. До 31 март 2019 г. Комисията, въз основа на резултатите от работата на Платформата на ЕС по въпросите на загубата и разхищението на храни, приема делегиран акт в съответствие с член 38а за допълване на настоящата директива чрез въвеждане на обща методика и минимални изисквания за качеството с оглед на еднаквото измерване на нивата на хранителните отпадъци.

9. До 31 декември 2024 г. Комисията проучва данните за повторната употреба, предоставени от държавите членки в съответствие с член 37, параграф 3, с цел да прецени дали могат да се приложат мерки за насърчване на повторната употреба на продукти, включително определянето на количествени цели. Комисията следва също така да проучи дали могат да бъдат въведени други мерки за предотвратяване на отпадъците, включително цели за намаляване на отпадъците. За тази цел Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение.

(\*) Регламент № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1).“

11) Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

#### **Оползотворяване**

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че отпадъците преминават през дейности по подготовка за повторна употреба, рециклиране или други дейности по оползотворяване в съответствие с членове 4 и 13.

2. Когато е необходимо за спазването на параграф 1 и за да се улесни или подобри подготовката за повторна употреба, рециклирането или други дейности по оползотворяване, отпадъците се събират отделно и не се смесват с други отпадъци или други материали с различни свойства.

3. Държавите членки могат да разрешават дерогации от параграф 2, при условие че е изпълнено най-малко едно от следните условия:

- а) съвместното събиране на някои видове отпадъци не засяга техния потенциал да бъдат подложени на подготовка за повторна употреба, рециклиране или други дейности по оползотворяване в съответствие с член 4 и след приключване на тези дейности води до резултати с подобно качество на това, което се постига при разделното събиране;
- б) разделното събиране на отпадъци не дава най-благоприятните за околната среда резултати, като се има предвид цялостното въздействие върху околната среда от управлението на съответните потоци от отпадъци;
- в) разделното събиране не е технически осъществимо, като се имат предвид добрите практики при събирането на отпадъците;
- г) разделното събиране би довело до несъразмерни икономически разходи, като се имат предвид: разходите във връзка с вредните въздействия върху околната среда и човешкото здраве вследствие на смесеното събиране и третиране на отпадъците; потенциалът за подобрения на ефикасността при събирането и третирането на отпадъците; приходите от продажбата на вторични суровини; както и прилагането на принципа „замърсителят плаща“ и разширената отговорност на производителя.

Държавите членки преразглеждат редовно дерогациите съгласно настоящия параграф, като вземат предвид добрите практики при разделното събиране на отпадъците и други развития в управлението на отпадъците.

4. Държавите членки предприемат мерки, за да гарантират, че отпадъците, които се събират отделно с цел тяхната подготовка за повторна употреба и рециклиране съгласно член 11, параграф 1 и член 22, не се изгарят, с изключение на отпадъците от последващите действия по третирането на разделно събраните отпадъци, за които изгарянето дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с член 4.

5. Когато е необходимо за спазването на параграф 1 от настоящия член и за да се улесни или подобри оползотворяването, държавите членки предприемат преди или по време на оползотворяването на отпадъците необходимите мерки за премахване на опасните вещества, смеси и компоненти от опасни отпадъци с оглед на тяхното третиране в съответствие с членове 4 и 13.

6. До 31 декември 2021 г. държавите членки представят на Комисията доклад относно прилагането на настоящия член по отношение на битовите отпадъци и биологичните отпадъците, включително обхвата на разделното събиране от гледна точка на материалите и от географска гледна точка и евентуалните дерогации по параграф 3.“

12) Член 11 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Подготовка за повторна употреба и рециклиране“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки предприемат мерки за популяризиране на дейности по подготовка за повторна употреба, по-специално чрез насърчаване създаването на мрежи за подготовка за повторна употреба и ремонт и оказването на подкрепа за такива мрежи, чрез улесняване, когато е съвместимо с правилното управление на отпадъците, на техния достъп до отпадъци, съхранявани в схеми или инсталации за събиране, които са пригодни за подготовка за повторна употреба, но не са предназначени за подготовка за повторна употреба в тези схеми или инсталации, и чрез популяризиране използването на икономически инструменти, критерии за обществени поръчки, количествени цели или други мерки.

Държавите членки предприемат мерки за насърчаване на висококачествено рециклиране и за тази цел, при спазване на член 10, параграфи 2 и 3, въвеждат разделно събиране на отпадъци.

При спазване на член 10, параграфи 2 и 3, държавите членки въвеждат разделно събиране най-малкото за хартия, метал, пластмаса и стъкло, а от 1 януари 2025 г. и за текстил.

Държавите членки предприемат мерки за насърчаване на селективно разрушаване, за да се създаде възможност за отделянето и безопасното третиране на опасните вещества и да се улесни повторната употреба и висококачественото рециклиране чрез изборителното отстраняване на материали, както и да се гарантира създаването на системи за сортиране за отпадъците от строителство и разрушаване и най-малко за дървесина, минерални съставки (бетон, тухли, плочки и керамични изделия, камъни), метали, стъкло, пластмаса и гипс.“;

в) параграф 2 се изменя, както следва:

i) уводната част се заменя със следното:

„2. За постигане на съответствие с целите на настоящата директива и за преминаването към европейска кръгова икономика с високо ниво на ресурсна ефективност, държавите членки предприемат необходимите мерки, насочени към постигането на следните цели.“;

ii) добавят се следните букви:

„в) до 2025 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци следва да се увеличат най-малко до 55 % от теглото;

г) до 2030 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци следва да се увеличат най-малко до 60 % от теглото;

д) до 2035 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци следва да се увеличат най-малко до 65 % от теглото.“

г) параграфи 3, 4 и 5 се заменят със следното:

„3. Държава членка може да отложи сроковете за постигане на целите, посочени в параграф 2, букви в), г) и д) до пет години, при условие че съответната държава членка:

а) е подготвила за повторна употреба и е рециклирала по-малко от 20 % или е депонирала повече от 60 % от своите битови отпадъци, генерирани през 2013 г. съгласно докладването в съответствие със съвместния въпросник на ОИСП и Евростат; и

б) най-късно 24 месеца преди съответния срок, установен в параграф 2, буква в), буква г) или буква д), нотифицира Комисията за намерението си да отложи съответния срок и представи план за прилагане в съответствие с приложение IVб.

4. В срок от три месеца от получаването на плана за изпълнение, представен съгласно параграф 3, буква б), Комисията може да поиска от дадена държава членка да преразгледа този план, ако Комисията счете, че планът не отговаря на изискванията, установени в приложение IVб. Съответната държава членка представя преразгледан план в срок от три месеца от датата на получаване на искането на Комисията.

5. В случай на отлагане на постигането на целите в съответствие с параграф 3 съответната държава членка предприема необходимите мерки, за да се увеличат подготовката за повторна употреба и рециклирането на битовите отпадъци:

а) най-малко до 50 % до 2025 в случай на отлагане на срока за постигане на целта по параграф 2, буква в);

б) най-малко 55 % до 2030 г. в случай на отлагане на срока за постигане на целта по параграф 2, буква г);

в) най-малко 60 % до 2035 г. в случай на отлагане на срока за постигане на целта по параграф 2, буква д).“;

д) добавят се следните параграфи:

„6. До 31 декември 2024 г. Комисията разглежда възможността за определянето на цели за подготовка за повторна употреба и рециклиране на отпадъците от строителство и разрушаване и техните фракции от специфични материали, текстилните отпадъци, отпадъците от търговски дейности, неопасните промишлени отпадъци и други потоци от отпадъци, както и на цели за подготовката за повторна употреба на битовите отпадъци и цели за рециклиране на битовите биологични отпадъци. За тази цел Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение.

7. До 31 декември 2028 г. Комисията извършва преглед на целта по параграф 2, буква д). За тази цел Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение.

Комисията оценява технологията за едновременна преработка, която дава възможност за включването на минерали в процеса на съвместно изгаряне на битовите отпадъци. В случай че може да бъде намерена надеждна методика, в рамките на този преглед Комисията разглежда въпроса дали тези минерали могат да бъдат отчетени при изпълнението на целите за рециклиране.“

13) Вмъкват се следните членове:

„Член 11а

#### **Правила относно изчисляването на степента на постигане на целите**

„1. За целите на изчисляването на това дали са постигнати целите по член 11, параграф 2, букви в), г) и д) и член 11, параграф 3:

- а) държавите членки изчисляват теглото на образуваните битови отпадъци, които са подготвени за повторна употреба или са рециклирани през дадена календарна година;
- б) теглото на подготвените за повторна употреба битови отпадъци се изчислява като теглото на продуктите или компонентите на продукти, които са се превърнали в битови отпадъци и са били подложени на всички необходими дейности по проверка, почистване или ремонт, така че повторната им употреба да е възможна без допълнително сортиране или предварителна обработка;
- в) теглото на рециклираните битови отпадъци се изчислява като теглото на отпадъците, които, след като са били подложени на всички необходими дейности по проверка, сортиране и други предварителни дейности по отстраняване на отпадъчни материали, които не са обект на по-нататъшно преработване, и за да се гарантира висококачествено рециклиране, се включват в процес на рециклиране, при което отпадъчните материали фактически се преработват в продукти, материали или вещества.

2. За целите на параграф 1, буква в), теглото на рециклираните битови отпадъци се измерва при включването на отпадъците в процеса на рециклиране.

Чрез дерогация от първа алинея теглото на рециклираните битови отпадъци може да бъде измерено при изходните материали от каквато и да е дейност по сортиране, при условие че:

- а) тези изходни отпадъци са рециклирани впоследствие;
- б) теглото на материалите или веществата, които са отстранени от процесите по други дейности, предхождащи дейността по рециклиране, и не са рециклирани впоследствие, не се включва в теглото на отпадъците, отчетани като рециклирани.

3. Държавите членки създават ефективна система за качествен контрол и проследимост на битовите отпадъци, за да се гарантира спазването на условията, установени в параграф 1, буква в) от настоящия член и параграф 2 от настоящия член. За да се гарантират надеждността и точността на събраните данни относно рециклираните отпадъци, системата може да се състои в електронни регистри, създадени съгласно член 35, параграф 4, в технически спецификации за изискванията относно качеството на сортираните отпадъци или в процент на средни загуби при сортирането на отпадъците, който варира съответно за различните видове отпадъци и различните практики по управление на отпадъците. Процентът на средни загуби се прилага само когато надеждни данни не могат да бъдат получени по друг начин и се изчислява въз основа на правилата за изчисляване, които са определени в делегирания акт, приет съгласно параграф 10 от настоящия член.

4. За изчисляването на това дали са постигнати целите по член 11, параграф 2, букви в) и г) и д) и член 11, параграф 3, количеството биоразградими битови отпадъци, подложени на аеробно или анаеробно третиране, може да се отчита като рециклирано, когато от това третиране се образуват компост, ферментационни продукти или други изходни материали, с подобно количество рециклирано съдържание спрямо входящите отпадъци, и които предстои да бъдат използвани като рециклиран продукт, материал или вещество. Когато изходните материали се използват върху земна повърхност, държавите членки могат да ги считат за рециклирани само ако от тях произтичат ползи за селското стопанство или подобряване на екологичното състояние.

Считано от 1 януари 2027 г., държавите членки могат да отчетат като рециклирани битовите биологичните отпадъци, включвани в процес на аеробно или анаеробно третиране, само ако в съответствие с член 22 се събират разделно или се разделят при източника.

5. За изчисляването на това дали са постигнати целите, посочени в член 11, параграф 2, букви в), г) и д) и в член 11, параграф 3, количеството на отпадъчните материали, които са престанали да бъдат отпадъци в резултат на подготвителни дейности, преди да бъдат преработени, може да се отчита като рециклирано, стига тези материали да са предназначени за последваща преработка в продукти, материали или вещества, които да бъдат използвани за първоначалната им цел или за други цели. Въпреки това престаналите да бъдат отпадъци материали, предназначени да бъдат използвани като гориво или други средства за получаване на енергия или за изгаряне, насипване или деполиране, не се отчетат за постигане на целите на рециклирането.

6. За изчисляване на това дали са постигнати целите по член 11, параграф 2, букви в), г) и д) и член 11, параграф 3, държавите членки може да вземат предвид рециклирането на метали, отделени след изгаряне на битови отпадъци, при условие че рециклираните метали отговарят на определени критерии за качество, приети в акта за изпълнение, посочен в параграф 9 на настоящия член.

7. Отпадъците, изпращани към друга държава членка за целите на подготовка за повторна употреба, рециклиране или насипване във въпросната друга държава членка, се вземат предвид с оглед на постигането на целите по член 11, параграфи 2 и 3 само от страна на държавата членка, в която отпадъците са събрани.

8. Отпадъците, изнасяни извън Съюза за подготовка за повторна употреба или рециклиране, се вземат предвид с оглед на постигането на целите по член 11, параграфи 2 и 3 от настоящата директива страна на държавата членка, в която отпадъците са събрани, само ако са изпълнени изискванията по параграф 4 от настоящия член и ако, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006, износителят може да докаже, че при преvoза на отпадъците са спазени изискванията на посочения регламент и че третирането на отпадъците извън Съюза е било извършено при условия, които са приблизително равностойни на изискванията на съответното законодателство на Съюза в областта на околната среда.

9. За да се гарантират еднакви условия за прилагане на настоящия член, до 31 март 2019 г., Комисията приема актове за изпълнение за установяване на правила за изчисляване, проверка и докладване на данни, по-конкретно относно:

- a) обща методика за изчисляването на теглото на металите, рециклирани в съответствие с параграф 6, включително критерии за качество за рециклираните метали, и
- б) биологични отпадъци, разделени и рециклирани при източника.

Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2.

10. До 31 март 2019 г. Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 38а, за да допълни настоящата директива чрез установяване на правила за изчисляване, проверка и докладване на данни за теглото на материалите или веществата, които са отстранени след дейности по сортиране и които не са рециклирани впоследствие, въз основа на средните проценти на загуба за сортираните отпадъци.

*Член 11б*

#### **Доклад за ранно предупреждение**

1. Комисията, в сътрудничество с Европейската агенция за околна среда, изготвя доклади относно напредъка във връзка с постигането на целите по член 11, параграф 2, букви в) и г) и д) и член 11, параграф 3 не по-късно от три години преди всеки от посочените в тези разпоредби срокове.

2. Докладите по параграф 1 включват:

- a) оценка на постигането на целите от всяка държава членка;
- б) списък на държавите членки, за които съществува риск да не постигнат целите в рамките на съответните срокове, като този списък се придружава от подходящи препоръки към съответните държави членки;
- в) примери за най-добри практики, които се използват в целия Съюз, които биха могли да дадат насоки за стъпките към постигане на целите.“

14) Член 12 се заменя със следното:

„Член 12

#### **Обезвреждане**

1. Държавите членки гарантират, че когато не е предприето оползотворяване на отпадъците в съответствие с член 10, параграф 1, отпадъците преминават през дейности по безопасно обезвреждане в съответствие с разпоредбите на член 13 относно опазването на човешкото здраве и околната среда.

2. До 31 декември 2024 г. Комисията следва да извърши оценка на дейностите по обезвреждане, изброени в приложение I, по-специално с оглед на член 13, и да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение, с оглед регулирането на дейностите по обезвреждане, включително чрез възможни ограничения, както и отчитането на целта за намаляване на обезвреждането, за да се гарантира екологосъобразно управление.“

15) Член 14 се заменя със следното:

„Член 14

#### **Разходи**

1. В съответствие с принципа „замърсителят плаща“, разходите за управление на отпадъците, включително за необходимата инфраструктура и за нейното функциониране, се поемат от първоначалния причинител на отпадъците или от настоящите или предишните притежатели на отпадъците.

2. Без да се засягат член 8 и член 8а, държавите членки могат да решат, че разходите за управление на отпадъците ще се поемат частично или изцяло от производителя на продукта, от който произтичат отпадъците, както и че дистрибуторите на такъв продукт могат да поделят помежду си тези разходи.“

16) В член 18 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато опасни отпадъци са смесени по незаконен начин, в нарушение на настоящия член, държавите членки гарантират, без да се засягат разпоредбите на член 36, че се извършва разделяне на отпадъците, когато това е технически възможно и необходимо за спазване на член 13.

Когато съгласно първа алинея от настоящия параграф разделянето не е необходимо, държавите членки гарантират, че смесените отпадъци се третират в съоръжение, което е получило разрешение в съответствие с член 23 за третиране на такава смес.“

17) Член 20 се заменя със следното:

„Член 20

#### **Опасни отпадъци, образувани от домакинствата**

1. До 1 януари 2015 г. държавите членки въвеждат разделно събиране за фракциите от опасните отпадъци, образувани от домакинствата, за да гарантират, че те се третират в съответствие с член 4 и член 13 и не замърсяват други потоци от битови отпадъци;

2. Членове 17, 18, 19 и 35 не се прилагат за смесени отпадъци, образувани от домакинства.

3. Членове 19 и 35 не се прилагат за отделни фракции от опасни отпадъци, образувани от домакинства, до приемането им за събиране, обезвреждане или оползотворяване от организация или предприятие, което е получило разрешение или е регистрирано съгласно членове 23 или 26.

4. До 5 януари 2020 г. Комисията изготвя насоки за подпомагане и улесняване на държавите членки при разделното събиране на фракциите от опасни отпадъци, образувани от домакинствата.“

18) Член 21 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 букви а), б) и в) се заменят със следното:

„а) отработените масла се събират отделно, освен ако разделното събиране не е технически осъществимо, като се вземат предвид добрите практики;

б) отработените масла се третират, като се дава приоритет на регенерирането или като алтернатива на други дейности по рециклиране, чрез които се постига равностоен или по-добър цялостен резултат за околната среда от регенерирането, в съответствие с членове 4 и 13;

в) не се смесват отработени масла с различни характеристики и отработени масла не се смесват с други видове отпадъци или вещества, ако такова смесване затруднява регенерирането им или друга дейност по рециклиране, чрез която се постига равностоен или по-добър цялостен резултат за околната среда от регенерирането.“;



б) добавя се следният параграф:

„4. До 31 декември 2022 г. Комисията следва да проучи данните относно отработените масла, предоставени от държавите членки в съответствие с член 37, параграф 4, с цел разглеждане на възможностите за приемането на мерки за третиране на отработените масла, включително количествени цели за регенерирането на отработените масла и всякакви допълнителни мерки за насърчаване на регенерирането на отработени масла. За тази цел Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение.“

19) Член 22 се заменя със следното:

„Член 22

#### **Биологични отпадъци**

1. Държавите членки гарантират, че, до 31 декември 2023 г. и при спазване на член 10, параграфи 2 и 3, биологичните отпадъци се разделят и рециклират при източника, или се събират отделно и не се смесват с други видове отпадъци.

Държавите членки могат да разрешат отпадъци със сходни свойства по отношение на биоразградимост и компостируемост, които съответстват на приложимите европейски стандарти, както и на равностойните им национални стандарти за опаковките, подлежащи на рециклиране чрез компостиране и биологично разграждане, да се събират заедно с биологичните отпадъци.

2. Държавите членки предприемат мерки съгласно членове 4 и 13, за да:

а) насърчават рециклирането, включително компостиране, и разграждането на биологичните отпадъци по начин, който осигурява високо равнище на опазване на околната среда и води до резултати, отговарящи на съответните стандарти за високо качество;

б) насърчават домашното компостиране; и

в) насърчават използването на безопасни материали, произведени от биологични отпадъци.

3. До 31 декември 2018 г. Комисията отправя искане към европейските организации по стандартизация да разработят европейски стандарти за биологичните отпадъци, включвани в процесите на органично рециклиране, за компоста и ферментационните продукти, въз основа на най-добрите налични практики.“

20) Член 27 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

„1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 38а за допълване на настоящата директива чрез определяне на минималните технически стандарти за дейностите по третиране, включително за сортиране и рециклиране на отпадъците, за които се които изисква разрешение съгласно член 23, когато е установено, че такива минимални стандарти ще са от полза за опазването на човешкото здраве и на околната среда.“

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 38а за допълване на настоящата директива чрез определяне на минималните стандарти за дейностите, за които се които изисква регистрацията съгласно член 26, букви а) и б), когато е установено, че такива минимални стандарти ще са от полза за опазването на човешкото здраве и на околната среда или за предотвратяването на сътресения на вътрешния пазар.“

21) Член 28 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се изменя, както следва:

і) букви б) и в) се заменят със следното:

„б) съществуващите основни инсталации за обезвреждане и оползотворяване, включително всякакви специални разпоредби за отработени масла, опасни отпадъци, отпадъци, съдържащи значително количество критични суровини, или потоци от отпадъци, уредени със специфично законодателство на Съюза;

в) оценка на необходимостта от закриване на съществуващи инсталации и за изграждане на допълнителна инфраструктура от инсталации за отпадъци в съответствие с член 16.

Държавите членки осигуряват извършването на оценка на инвестициите и други финансови средства, включително по отношение на местните органи, от които се изисква да удовлетворят тези потребности. Тази оценка се включва в съответните планове за управление на отпадъците или в други стратегически документи, обхващащи цялата територия на съответната държава членка;“

ii) вмъкват се следните точки:

„ва) информация относно мерките за постигането на целите, установени в член 5, параграф 3а на Директива 1999/31/ЕО или в други стратегически документи, обхващащи цялата територия на съответната държава членка;

вб) оценка на съществуващите схеми за събиране на отпадъци, включително материалното и териториалното покритие на разделното събиране и мерки за подобряване на неговото функциониране, на всички предоставени дерогации в съответствие с член 10, параграф 3, и на необходимостта от нови схеми за събиране.“;

iii) добавят се следните точки:

„е) мерки за борба с и предотвратяване на всички форми на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци и за почистване на всички видове нерегламентирано изхвърлени отпадъци.

ж) подходящи качествени или количествени показатели и цели, включително относно количеството образувани отпадъци и тяхното третиране и относно битовите отпадъци, обезвредени или подложени на оползотворяване на енергия.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Плановете за управление на отпадъците трябва да са в съответствие с изискванията към планирането на отпадъците по член 14 от Директива 94/62/ЕО, с целите по член 11, параграфи 2 и 3 от настоящата директива и с изискванията, установени в член 5 от Директива 1999/31/ЕО, а за целите на предотвратяване на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци – с изискванията, установени в член 13 от Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (\*) и на член 11 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (\*\*).“

(\*) Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) (ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19).

(\*\*) Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).“

22) Член 29 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки разработват програми за предотвратяване на отпадъци, в които определят най-малкото мерките за предотвратяване на отпадъците, предвидени в член 9, параграф 1 в съответствие с членове 1 и 4.

Такива програми се включват, по целесъобразност, или в изискваните съгласно член 28 планове за управление на отпадъците, или в други програми по политиката в областта на околната среда, или функционират като отделни програми. Ако такава програма бъде включена в плана за управление на отпадъците или в тези други програми, целите и мерките за предотвратяване на отпадъците следва да бъдат ясно определени.“;

б) в параграф 2 първа алинея се заменя със следното:

„2. При създаването на такива програми държавите членки, когато е относимо, описват приноса на инструментите и мерките, изброени в приложение IVa, за предотвратяването на отпадъци и правят оценка на ползата от посочените в приложение IV примерни мерки или от други подходящи мерки. В програмите се описват също съществуващите мерки за предотвратяване на отпадъците и техния принос за предотвратяване на отпадъците.“;

в) вмъква се следният параграф:

„2а. Държавите членки приемат специфични национални програми за предотвратяване на образуването на хранителни отпадъци в рамките на националните си програми за предотвратяване на отпадъците.“;

г) параграфи 3 и 4 се заличават.

23) В член 30 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Веднъж на всеки две години Европейската агенция за околна среда публикува доклад, съдържащ преглед на постигнатия напредък по изпълнението и прилагането на програмите за предотвратяване на отпадъците, включително оценка на напредъка по отношение на предотвратяването на образуването на отпадъци за всяка държава членка и за Съюза като цяло, както и по отношение на прекъсването на връзката между образуването на отпадъци и икономическия растеж и във връзка с прехода към кръгова икономика.“

24) В член 33 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на формата за нотифициране на информацията относно приемането и съществените изменения на плановете за управление на отпадъците и на програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2.“

25) Член 35 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

„1. Организациите и предприятията, посочени в член 23, параграф 1, причинителите на опасни отпадъци и организациите и предприятията, които по занятие събират или превозват опасни отпадъци или извършват дейност като търговци и брокери на опасни отпадъци, водят документация с хронологична информация за:

- а) количеството, естеството и произхода на тези отпадъци и количеството на продуктите и материалите, получени от подготовката за повторна употреба, рециклирането или други дейности по оползотворяване; и
- б) когато е целесъобразно, предназначението, периодичността на събиране, начина на превоз и предвидените методи за третиране на отпадъците.

Те предоставят тези данни на разположение на компетентните органи чрез електронен регистър (или регистри), който следва да се създаде съгласно параграф 4 от настоящия член.“;

б) добавят се следните параграфи:

„4. Държавите членки създават електронен регистър или свързани регистри за документиране на данните за опасните отпадъци, посочени в параграф 1, като се обхваща цялата географска територия на съответната държава членка. Държавите членки може да създават такива регистри за други потоци от отпадъци, по-специално за тези потоци от отпадъци, за които са определени цели в законодателните актове на Съюза. Държавите членки използват данните относно отпадъците, които са съобщени от промишлените оператори в Европейския регистър за изпускането и преноса на замърсители, създаден съгласно Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета (\*).

5. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на минимални условия за дейността на такива регистри. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2.

(\* Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на директиви 91/689/ЕО и 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1).“

26) В член 36 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да забранят изоставянето, изхвърлянето или неконтролираното управление на отпадъци, включително нерегламентираното изхвърляне на отпадъци.“

27) Член 37 се заменя със следното:

„Член 37

#### **Докладване**

1. Държавите членки докладват на Комисията данните относно изпълнението на член 11, параграф 2, букви а) — д) и член 11, параграф 3, за всяка календарна година.

Те докладват данните по електронен път в рамките на 18 месеца, считано от края на годината на докладване, за която се събират данните. Данните се докладват във формата, определен от Комисията в съответствие с параграф 7 от настоящия член.

Първият период на докладване започва през първата пълна календарна година след приемането на акта за изпълнение, с който се установява формата за докладване в съответствие с параграф 7 от настоящия член.

2. За целите на проверката на спазването на член 11, параграф 2, буква б) държавите членки отчитат количеството отпадъци, използвани за насипване и за други операции по оползотворяване на материали отделно от количеството отпадъци, подготвени за повторна употреба или рециклирани. Държавите членки отчитат преработването на отпадъци в материали, които ще бъдат използвани за дейности по насипване като насипване.

За целите на проверката на спазването на член 11, параграф 2, букви в), г) и д) и на член 11, параграф 3, държавите членки отчитат количеството отпадъци, подготвени за повторна употреба, отделно от количеството рециклирани отпадъци.

3. Държавите членки съобщават на Комисията данните относно изпълнението на член 9, параграфи 4 и 5 на Комисията за всяка година.

Те съобщават тези данни по електронен път в рамките на 18 месеца от края на годината на докладване, за която се събират данните. Данните се съобщават във формата, определен от Комисията в съответствие с параграф 7 от настоящия член.

Първият период на докладване на данни започва през първата пълна календарна година след приемането на акта за изпълнение, с който се установява формата за докладване в съответствие с параграф 7 от настоящия член.

4. Държавите членки докладват на Комисията данните за всяка календарна година относно минерални или синтетични смазочни или промишлени масла, пуснати на пазара, и относно разделно събираните и третираните отработени масла.

Те докладват данните по електронен път в рамките на 18 месеца от края на годината на докладване, за която се събират данните. Данните се докладват във формата, определен от Комисията в съответствие с параграф 7.

Първият период на докладване на данни започва през първата пълна календарна година след приемането на акта за изпълнение, с който се установява формата за докладване в съответствие с параграф 7.

5. Данните, докладвани от държавите членки съгласно настоящия член, се придружават от доклад за проверка на качеството и доклад относно мерките, предприети съгласно член 11а, параграфи 3 и 8, включително подробна информация относно процента на средни загуби, когато е приложимо. Тази информация се докладва във формата за докладване, определен от Комисията в съответствие с параграф 7 от настоящия член.

6. Комисията подлага на преглед данните, докладвани в съответствие с настоящия член, и публикува доклад относно резултатите от направения преглед. Докладът включва оценка на организацията на събирането на данните, на източниците на данните и на методиката, използвана в държавите членки, както и на пълнотата, надеждността, навременността и последователността на тези данни. В оценката може да се съдържат специфични препоръки с цел подобрене. Докладът се изготвя след първото докладване на данните от държавите членки и след това на всеки четири години.

7. До 31 март 2019 г. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на формата, в който се докладват данните, посочени в параграфи 1, 3, 4 и 5 от настоящия член. За целите на докладването на данни относно прилагането на член 11, параграф 2, букви а) и б) държавите членки използват формата, установен в Решение за изпълнение на Комисията от 18 април 2012 г. относно въпросника към докладите на държавите членки за прилагането на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно отпадъците. За целите на докладването на данни относно хранителните отпадъци, при разработването на формата за докладване на данни се вземат предвид методиката, разработена в съответствие с член 9, параграф 8. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2 от настоящата директива.“

28) Член 38 се заменя със следното:

„Член 38

**Обмен на информация и споделяне на най-добри практики, тъкуване и адаптиране към техническия прогрес**

1. Комисията организира редовен обмен на информация и споделяне на най-добри практики между държавите членки, включително, когато е целесъобразно, с регионалните и местните органи, относно практическото прилагане и изпълнението на изискванията на настоящата директива, в това число относно:

- а) прилагането на правилата за изчисляване, посочени в член 11а, както и разработването на мерки и системи за проследяване на потоците от битови отпадъци от сортирането до рециклирането;
- б) подходящото управление, изпълнение, трансгранично сътрудничество;
- в) иновациите в областта на управлението на отпадъците;
- г) националните критерии за страничен продукт и за край на отпадъка, съгласно член 5, параграф 3 и в член 6, параграфи 3 и 44, улеснени чрез електронен регистър за целия Съюз, който следва да бъде създаден от Комисията;

- д) икономическите инструменти и другите мерки, използвани в съответствие с член 4, параграф 3, за да се ускори постигането на целите, установени в посочения член;
- е) мерките, установени в член 8, параграфи 1 и 2;
- ж) предотвратяването на отпадъците и създаването на системи, насърчаващи дейностите по повторна употреба и удължаване на живота на продуктите;
- з) изпълнението на задълженията по отношение на разделното събиране;
- и) инструментите и стимулите за постигане на целите, установени в член 11, параграф 2, букви в), г) и д);

Комисията предоставя публичен достъп до резултатите от обмена на информация и споделяне на най-добри практики.

2. Комисията може да разработи насоки за тълкуване на изискванията, посочени в настоящата директива, включително относно определенията за отпадъците, предотвратяването, повторната употреба, подготовката за повторна употреба, оползотворяването, рециклирането, обезвреждането, както и относно прилагането на правилата за изчисляване, посочени в член 11а.

Комисията разработва насоки относно определенията за битови отпадъци и дейност по насипване.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а за изменение на настоящата директива, за да се уточни прилагането на формулата за инсталациите за изгаряне, посочена в точка R1 от приложение II. Могат да се вземат предвид местните климатични условия, като например интензитета на студа и необходимостта от отопление, доколкото те оказват отражение върху количеството енергия, което може да се използва технически или да се произведе под формата на електричество, отопление, охлаждане или технологична пара. Местните условия в най-отдалечените региони съгласно член 349, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и в териториите, посочени в член 25 от Акта за присъединяване от 1985 г., могат също да се вземат предвид.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а, за да изменя приложения IV и V с оглед на научно-техническия прогрес.“

29) Въмъква се следният член:

„Член 38а

#### **Упражняване на делегирането**

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, параграф 1, член 9, параграф 8, член 11а, параграф 10, член 27, параграф 1, член 27, параграф 4, член 38, параграф 2 и член 38, параграф 3 се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 4 юли 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощието не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 7, параграф 1, член 9, параграф 8, член 11а, параграф 10, член 27, параграф 1, член 27, параграф 4, член 38, параграф 2 и член 38, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество (\*).

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 7, параграф 1, член 9, параграф 8, член 11а, параграф 10, член 27, параграф 1, член 27, параграф 4, член 38, параграф 2 и член 38, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент, и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

(\* ) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.“

30) Член 39 се заменя със следното:

„Член 39

#### Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (\*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, алинея 3 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(\*) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“

31) В приложение II, дейности R 3, R 4 и R 5 се заменят със следното:

„R 3 Рециклиране/възстановяване на органични вещества, които не са използвани като разтворители (включително чрез компостиране и други процеси на биологична трансформация) (\*\*)

R 4 Рециклиране/възстановяване на метали и метални съединения (\*\*\*)

C 5 Рециклиране или възстановяване на други неорганични материали (\*\*\*\*)

(\*\*) Това включва подготовка за повторна употреба, газификация и пиролиза чрез използване на компоненти като химични вещества и оползотворяване на органичните материали под формата на насипване.

(\*\*\*) Това включва подготовка за повторна употреба.

(\*\*\*\*) Това включва подготовка за повторна употреба, рециклиране на неорганични строителни материали, оползотворяване на неорганични материали под формата на насипване и почистване на почвата, водещо до оползотворяване на почвата.“

32) Текстът от приложението към настоящата директива се вмъква като приложения IVa и VIb.

Член 2

#### Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива до 5 юли 2020 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива. Комисията информира за това останалите държави членки.

Член 3

#### Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

#### Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 30 май 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

Л. ПАВЛОВА

## ПРИЛОЖЕНИЕ

Вмъкват се следните приложения:

## „ПРИЛОЖЕНИЕ IVa

ПРИМЕРИ ЗА ИКОНОМИЧЕСКИ ИНСТРУМЕНТИ И ДРУГИ МЕРКИ, ПРЕДОСТАВЯЩИ СТИМУЛИ ЗА ПРИЛАГАНЕТО НА ЙЕРАРХИЯТА НА ОТПАДЪЦИТЕ, ПОСОЧЕНА В ЧЛЕН 4, ПАРАГРАФ 3 <sup>(1)</sup>

1. Такси и ограничения за депонирането и изгарянето на отпадъци, които стимулират предотвратяването и рециклирането на отпадъците, като депонирането на отпадъци се запазва като най-малко предпочитаният вариант за управление на отпадъците;
2. Схеми „плащаш повече, ако изхвърляш повече“, при които причинителите на отпадъци плащат в зависимост от действителното количество на образуваните отпадъци и предоставят стимули за разделяне при източника на рециклируемите отпадъци и за намаляване на смесените отпадъци;
3. Данъчни стимули за даряването на стоки, и по-специално храни;
4. Схеми за разширена отговорност на производителя за различните видове отпадъци и мерки за увеличаване на тяхната ефективност, ефективността на разходите и управлението;
5. Схеми за обратно изкупуване и други мерки за насърчаване на ефективното събиране на използвани продукти и материали;
6. Добро планиране на инвестициите в инфраструктура за управление на отпадъците, включително чрез фондовете на Съюза;
7. Устойчиво възлагане на обществени поръчки за насърчаване на по-добро управление на отпадъците и на използването на рециклирани продукти и материали;
8. Премахване на субсидиите, които не са в съответствие с йерархията на отпадъците;
9. Използване на данъчни мерки или други средства за насърчаване на използването на продукти и материали, годни за повторна употреба или рециклиране;
10. Подкрепа за научни изследвания и иновации в авангардни технологии за рециклиране и преработване;
11. Използване на най-добрите съществуващи техники за третирането на отпадъци;
12. Икономически стимули за регионалните и местните органи, по-специално с цел насърчаване на предотвратяването на отпадъците и по-широкото използване на схеми за разделно събиране, като се избягва подкрепата за депониране и изгаряне;
13. Кампании за повишаване на обществената осведоменост, по-специално по отношение на разделното събиране, предотвратяването на отпадъците и ограничаване на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци, и включване на тези въпроси в областта на образованието и обучението;
14. Системи за координация, включително с цифрови средства, между всички компетентни публични органи, участващи в управлението на отпадъците;
15. Насърчаване на постоянен диалог и сътрудничество между всички заинтересовани лица при управлението на отпадъците и насърчаване на доброволните споразумения и докладването на данни от страна на дружествата относно отпадъците.

## ПРИЛОЖЕНИЕ IVb

ПЛАН ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ, КОЙТО СЛЕДВА ДА СЕ ПРЕДСТАВИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 11, ПАРАГРАФ 3

Планът за изпълнение, който следва да се представи съгласно член 11, параграф 3, съдържа следното:

1. оценка на минали, настоящи и прогнозни проценти на рециклиране, депониране и други видове третиране на битовите отпадъци и на потоците, от които се състоят;

<sup>(1)</sup> Въпреки че тези инструменти и мерки могат да предоставят стимули за предотвратяване на отпадъците, което е най-високият ранг в йерархията на отпадъците, изчерпателен списък на по-конкретни примери за мерки за предотвратяване на отпадъците се съдържа в приложение IV.

2. оценка на прилагането на плановете за управление на отпадъците и програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци в съответствие с членове 28 и 29;
  3. причините, поради които държавата членка счита, че не би могла да постигне съответната цел, установена в член 11, параграф 2, в рамките на определения в тази разпоредба срок, и оценка на удължаването на срока, необходим за постигането на тази цел;
  4. мерките, необходими за постигане на целите, установени в член 11, параграфи 2 и 5, приложими за съответната държава членка в рамките на удължения срок, включително подходящи икономически инструменти и други мерки, за да се предоставят стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, както е посочено в член 4, параграф 1 и в приложение IVa;
  5. график за прилагането на мерките, определени в точка 4, определянето на орган, компетентен за тяхното изпълнение, и оценка на индивидуалния им принос за постигането на целите, приложими в случай на удължаване на срока;
  6. информация относно финансирането за управлението на отпадъците в съответствие с принципа „замърсителят плаща“;
  7. мерки за подобряване на качеството на данните, когато е целесъобразно, с оглед на по-добро планиране и мониторинг на изпълнението в сферата на управление на отпадъците.“
-